

Maha-parinibbana sutta

Digha Nikaya 16

Buddhas sista dagar

Del 1 I Magadha

1. Detta har sagts mig. En gång vistades Den Välsignade vid Rajagaha på det berg som kallas Vultureberget. Vid denna tid ville Ajasattu kungen av Magadha, drottning Videhis son, föra krig mot vajjifolket. Han sade så här: "Dessa vajjis, starka och äroroka som de är, dem skall jag förinta, skall jag förgöra, skall jag krossa, skall jag grundligt krossa"

2. Och Ajasattu kungen av Magadha vände sig till sin minister, brahma Vassakara och sade: "Kom, brahma, gå till Den Välsignade, betyga din vörndnad i mitt namn vid hans fötter, önska honom god hälsa, styrka, välbefinnande, energi och välmåga och säg detta: ' O Herre, Ajasattu kungen av Magadha vill föra krig mot vajjifolket. Han har sagt så här: "Dessa vajjis, starka och äroroka som de är, dem skall jag förinta, skall jag förgöra, skall jag krossa, skall jag grundligt krossa" "Och vad än Den Välsignade kommer att svara dig, bevara det väl i ditt sinne och underrätta mig. Ty dessa Tathagatas talar inte falskt."

3. "Mycket bra, herre," sade brahma Vassakara instämmande med Ajasattu kungen av Magadha. Och han gav order om att göra redo ett stort antal praktfulla vagnar, steg själv upp på en och följd av resten körde han ut till Rajagaha mot Vultureberget. Han åkte med vagn så långt som vagnen kunde gå, sedan steg han av, närmade sig Den Välsignade och med många angenäma ord satte han sig vid sidan och vände sig till den Välsignade och sade detta; "Vördade Gotama, Ajasattu kungen av Magadha. betygar sin vörndnad i mitt namn vid Vördade Gotamas fötter och önskar honom god hälsa, styrka, välbefinnande, energi och välmåga. Han vill föra krig mot vajjis. Han har sagt så här: "Dessa vajjis, starka och äroroka som de är, dem skall jag förinta, skall jag förgöra, skall jag krossa, skall jag grundligt krossa".

Betingelser för en nations välfärd

4. Vid denna tid stod Vördade Ananda bakom Den Välsignade och fläktade honom och Den Välsignade vände sig till Vördade Ananda och sade detta:

- Vad har du fått reda på, Ananda, har vajjifolket regelbundna sammankomster och är deras möten välbesökta?
- Jag har fått reda på Herre, att det är så.
- Så länge som det är så, Ananda, väntas vajjifolket växa och inte att avta i styrka.
- Vad har du fått reda på Ananda, samlas och skingras vajjifolket fredligt och ombesörjer sina angelägenheter i endräkt?
- Jag har fått reda på Herre, att det är så.
- Så länge som det är så, Ananda, väntas vajjifolket växa och inte att avta i styrka.
- Vad har du fått reda på, Ananda, antar vajjifolket varken nya förordningar eller upphäver rådande utan handlar i överensstämmelse med gamla författningar?
- Jag har fått reda på Herre, att det är så.
- Så länge som det är så, Ananda, väntas vajjifolket växa och inte att avta i styrka.
- Vad har du fått reda på Ananda, visar vajjifolket respekt, vörndnad, högaktning och aktning mot sina äldre och menar att det är värdefullt att lyssna till dem?
- Jag har fått reda på Herre, att det är så.
- Så länge som det är så, Ananda, väntas vajjifolket växa och inte att avta i styrka.
- Vad har du fått reda på, Ananda, avstår vajjifolket från att röva bort kvinnor och flickor från goda familjer och hålla kvar dem?
- Jag har fått reda på Herre, att de avstår från att göra så.
- Så länge som det är så, Ananda, väntas vajjifolket växa och inte att avta i styrka.

- Vad har du fått reda på Ananda, visar vajjifolket respekt, vördnad, högaktning och aktning mot sina tempel, både de som finns i staden och de utanför och tar de inte ifrån dem vederbörligt offer som ges och utförs sedan gammalt?

- Jag har fått reda på Herre, att de högaktar sina tempel och att de inte tar ifrån dem deras offer.

- Så länge som det är så, Ananda, väntas vajjifolket växa och inte att avta i styrka.

- Vad har du fått reda på Ananda, skyddar och vakar vajjifolket som sig bör arahanter, så att dessa som ännu inte kommit till riket må göra det och de som redan kommit må leva där i frid?

- Jag har fått reda på Herre, att det är så.

- Så länge som det är så, Ananda, väntas vajjifolket växa och inte att avta i styrka.

5. Och Den Välsignade vände sig till brahman Vassakara med dessa ord:

- En gång, brahman, vistade jag vid Vesali, vid Sarandadatemplet och det var där jag undervisade vajjifolket dessa sju betingelser som leder till en nations välfärd. Så länge, brahman, som dessa består bland vajjifolket och vajjifolket är känt för det, väntas de växa och inte att avta i styrka."

Därpå talade brahman Vassakara till Den Välsignade:

- Om vajjifolket, Vördade Gotama, endast hade en eller annan av dessa betingelser som leder till en nations välfärd, skulle de väntas växa och inte att avta i styrka. Varför allt detta om sju? Ingen skada kan faktiskt ske vajjifolket i strid mot Ajatasattu, kungen av Maghada, utom genom förräderi eller split. Så då, Vördade Gotama, vill vi ge oss iväg för vi har mycket att utföra, mycket arbete att göra."

- Gör nu som det tycks passa dig, brahman.

Och brahman Vassakara minister av Maghada, samtyckte till Den Välsignades ord och gladdes åt dem, reste sig från sin plats och avlägsnade sig.

Munkarnas välfärd

6. Då, strax efter Vassakaras avfärd, vände sig till Den Välsignade till Vördade Ananda och sade:

-Gå nu, Ananda, och samla munkar som bor runt Rajagaha till salen.

-Ja, Herre

Och Vördade Ananda gjorde som han anmodats och sade till Den Välsignade

-Munksanghan är samlad, Herre. Nu må Den Välsignade göra som han önskar.

Därpå reste sig Den Välsignade från sin sittplats och gick upp till salen, tog plats på sin bestämda sittplats, vände sig mot munkarna och sade:

-Munkar, sju betingelser som leder till välfärd skall jag lägga fram. Lyssna och lägg märke till vad jag skall säga.

- Så må det bli, Herre.

- Munkar, munkarna väntas växa och inte att avta i styrka så länge som de samlas ofta och i stort antal, samlas och skingras fredligt och ombesörjer Sanghans angelägenheter i endräkt; så länge som de inte fastställer nya förordningar och inte upphäver de som redan finns utan fortsätter enligt de fastställda träningsreglerna (Vinaya); så länge som de visar respekt, vördnad, högaktning och aktning mot de äldre munkarna, de som varit det länge, som kommit långt, Sanghans fäder och ledare och menar att det är värdefullt att lyssna till dem; så länge som de inte dukar under för begärets krafter som leder till ny tillblivelse; så länge som de troget håller fast vid skogens djup för sin vistelse; så länge som de engagerar sig i uppmärksam medvetenhet så att Orderns skickliga bröder som ännu inte dessa som ännu inte kommit må göra det och de som redan kommit må leva där i frid; så länge, munkar, som dessa sju betingelser som leder till välfärd består bland munkarna och munkarna är kända för det, väntas de växa och inte att avta i styrka.

7. - Sju betingelser som leder till välfärd skall jag lägga fram. Lyssna och lägg märke till vad jag skall säga.

- Så må det bli, Herre.

- Munkarna väntas växa och inte att avta i styrka så länge som de inte gläds åt, inte är tilltalade av, och inte är begivna på händelser, prat, sömn och sällskap; så länge som de inte hyser, inte blir trolldundna av onda begär; inte har dåliga vänner, bundsförvanter eller kamrater; och så länge som de inte stannar halvvägs i ansedd som värdelös gärning. Så länge som, munkar, dessa sju betingelser som leder till välfärd består bland munkarna och munkarna är kända för det, väntas de växa och inte att avta i styrka.

Sju goda egenskaper

8. - Sju betingelser som leder till välfärd skall jag lägga fram. Lyssna och lägg märke till vad jag skall säga.

- Så må det bli, Herre.

- Munkarna väntas växa och inte att avta i styrka så länge som de har tilltro, så länge som de känner moralisk skam och fruktan för dåligt uppförande, är skickliga i att lära, beslutsamma. Medvetna och visa. Så länge som dessa sju betingelser som leder till välfärd består bland munkarna och munkarna är kända för det, väntas de växa och inte att avta i styrka. så länge som de utvecklar de sju

Sju Upplysningfaktorer

9. - Ytterligare sju betingelser som leder till välfärd skall jag lägga fram. Lyssna och lägg märke till vad jag skall säga.

- Så må det bli, Herre.

- Munkarna väntas växa och inte att avta i styrka så länge som de utvecklar de sju upplysningfaktorerna, de är: medvetenhet, utforskande av psykiska och fysiska handlingar, strävan, hängiven glädje, lugn, koncentration och jämvikt. Så länge som dessa sju betingelser som leder till välfärd består bland munkarna och munkarna är kända för det, väntas de växa och inte att avta i styrka.

Sju uppfattningar

10. - Ytterligare sju betingelser som leder till välfärd skall jag lägga fram. Lyssna och lägg märke till vad jag skall säga.

- Så må det bli, Herre.

- Munkarna väntas växa och inte att avta i styrka så länge som de utvecklar uppfattningen om förgänglighet, av frånvaron av ett jag, av (kroppens) orenhet, av avstående, av lösgörande och av upphörande. Så länge som dessa sju betingelser som leder till välfärd består bland munkarna och munkarna är kända för det, väntas de växa och inte att avta i styrka.

Sex ihåggommelser

11. - Ytterligare sex betingelser som leder till välfärd skall jag lägga fram. Lyssna och lägg märke till vad jag skall säga.

- Så må det bli, Herre.

- Munkarna väntas växa och inte att avta i styrka så länge som de uppmärksammar varandra med allomfattande kärlek i handling, ord och tanke, både offentligt och enskilt; så länge som, de med respekt tar emot vad de får som vederbörliga offer, även det i deras tiggarskålar, de inte utnyttjar det utan delar det med församlingens skickliga medlemmar; så länge som de, i sällskap med sina bröder, offentligt och enskilt, tränar reglerna för uppförande, som är fullkomligt och perfekt, fläckfritt och rent, befriade, prisade av de visa, opåverkade (av världsliga angelägenheter) och bevågna till sinneskoncentration; och i sällskap med sina bröder, offentligt och enskilt skyddar insikten som är ädel och befriande, och leder den som handlar i enlighet med den, till det fullständiga förstörandet av lidande. Så länge som dessa sex betingelser som leder till välfärd består bland munkarna och munkarna är kända för det, väntas de växa och inte att avta i styrka.

Råd till munkarna

12. Och Den Välsignade som vistades vid Rajagaha på det berg som kallas Vultureberget gav ofta råd till munkarna på detta sätt:

- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

13. När Den Välsignade hade stannat kvar vid Rajagaha så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Ambalatthika.
- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Ambalatthika tillsammans med en stor grupp munkar.

14. I Ambalatthika kom Den Välsignade att stanna i kungens härbärke och även där gav Den Välsignade råd till munkarna på detta sätt:

- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

15. När Den Välsignade hade stannat kvar vid Ambalatthika så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Nalanda.
- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Nalanda tillsammans med en stor grupp munkar och kom att stanna i Pavarika mangolund.

Sariputtas lejonvrål

16. Då gick Vördade Sariputta till Den Välsignade, hälsade vördsamt på honom, satte sig vid hans sida och sade detta till honom:

- Denna tro, Herre, har jag till Den Välsignade, att det inte har varit, inte kommer att vara, och inte heller nu finns någon annan eremit eller brahman mer förädlad i Upplýsning än Den Välsignade.

- Högt är verkligen detta ditt tal Sariputta, och värdigt! Ett kraftfullt tal, som verkligen låter som lejonvrål. Men hur är det Sariputta? Dessa arahanter, Fullt Upplýsta i det förgångna – har du direkt personlig kännedom om alla dessa Välsignade med avseende på deras dygd, deras meditation, deras visdom, deras oupphörliga strävan, deras befrielse?

- Nej, Herre.

- Men hur är det Sariputta? Dessa arahanter, Fullt Upplýsta i framtiden – har du direkt personlig kännedom om alla dessa Välsignade med avseende på deras dygd, deras meditation, deras visdom, deras oupphörliga strävan, deras befrielse?

- Nej, Herre.

- Men hur är det Sariputta? Har du om mig som är den nuvarande arahanten, Fullt Upplýst – direkt personlig kännedom om min dygd, min meditation, min visdom, min oupphörliga strävan, min befrielse?

- Nej, Herre.

- Då är det klart Sariputta att du inte har sådan direkt personlig kännedom om arahanterna, de Fullt Upplýsta i det förgångna, i framtiden eller i det närvarande. Hur vågar du framföra ett så högt och värdigt tal, ett tal så kraftfullt, som verkligen låter som lejonvrål och säga: "Denna tro, Herre, har jag till Den Välsignade, att det inte har varit,

inte kommer att vara, och inte heller nu finns någon annan eremit eller brahman mer förädlad i Uppllysning än Den Välsignade”?

17. - Någon sådan direkt personlig kännedom har jag sannerligen inte, Herre om arahanterna, de Fullt Upplysta i det förgångna, i framtiden eller i det närvarande; och ändå har jag kommit att känna Dhammas lag. Antag, Herre att kungens stadsgräns var starkt befäst med starka vallar och torn, och staden hade en enda gata, och det fanns en gatvaktare, intelligent, erfaren och ordentlig som håller borta främlingar men tillåter vänner att komma in. När han patrullerar gatan som går runt hela borgen, ser han inte ett hål eller en spricka i vallarna till och med tillräckligt stort för att tillåta en katt att slinka genom. Så han kommer till denna slutsats: Vilka större levande varelser som än kommer in eller lämnar denna stad så kommer de att göra det just längs med denna gata”. På samma sätt, Herre har jag kommit att känna Dhammas lag.

Ty Herre, alla dessa Välsignade, arahanter, Fullt Upplysta i det förgångna hade gjort sig fria från de fem hindren, de mentala orenheterna som försvagar visdom; hade väl grundlagt i sina sinnen medvetenhetens fyra grunder; hade vederbörligen utvecklat de sju upplysningfaktorerna i oöverträffad högsta Uppllysning.

Och Herre, alla dessa Välsignade, arahanter, Fullt Upplysta i framtiden skall göra sig fria från de fem hindren, de mentala orenheterna som försvagar visdom; skall väl grundlägga i sina sinnen medvetenhetens fyra grunder; skall vederbörligen utveckla de sju upplysningfaktorerna i oöverträffad högsta Uppllysning.

Och Herre även Den Välsignade, den nuvarande arahanten, den Fullt Upplyste har gjort sig fri från de fem hindren, de mentala orenheterna som försvagar visdom; har väl grundlagt i sitt sinne medvetenhetens fyra grunder; har vederbörligen utvecklat de sju upplysningfaktorerna i oöverträffad högsta Uppllysning.

18. Och även i Nalanda, i Pavarika mangolund, gav Den Välsignade råd till munkarna på detta sätt:

- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

19. När Den Välsignade hade stannat kvar vid Nalanda så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Pataligama.
- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Pataligama tillsammans med en stor grupp munkar.

20. Då fick anhängarna i Pataligama reda på: ” Den Välsignade , säger de, har kommit till Pataligama”. Och de närmade sig Den Välsignade , hälsade vördnadsfullt på honom, satte sig vid hans sida och talade till honom så: ”Skulle Den Välsignade vilja komma och besöka vår rådssal.” Och Den Välsignade samtyckte i tystnad.

21. När de fått veta att Den Välsignade samtyckt, reste sig anhängarna i Pataligama från sina platser, hälsade på honom respektfullt, och kvar vid hans högra sida gick de till rådssalen. Sedan förberedde de rådssalen, täckte hela golvet med blommor, gjorde i ordning sittplatser och vatten och satte ut en oljelampa. När de hade gjort detta, återvände de till Den Välsignade , hälsade honom och stående sig vid hans ena sida förklarade de: ”Herre, rådssalen är färdig, golvet täckt med blommor, förberett med sittplatser och vatten och en oljelampa har satts ut. Må Den Välsignade komma när det passar.

22. Och Den Välsignade var klar, och han tog sin skål och mantel och gick till rådssalen tillsammans med munkarna. Sedan han sköljt av sina fötter trädde Den Välsignade in i rådssalen och tog plats nära mittpelaren med ansiktet åt öster. Munkförsamlingen trädde också, sedan de sköljt av sina fötter, in i rådssalen och tog plats nära den västra väggen med ansiktena åt öster så att Den Välsignade var framför dem. Och anhängarna i Pataligama trädde också, sedan de sköljt av sina fötter, in i rådssalen och tog plats nära den östra väggen med ansiktena åt väster så att Den Välsignade var framför dem.

Frukterna av omoraliskt och moraliskt liv.

23. Sedan vände sig Den Välsignade till anhängarna i Pataligama och sade detta:
- Den omoraliska människan, lekmannen, som avvikit från dygden råkar ut för fem skadliga följder: stor förlust av rikedom genom sin tanklöshet; ett dåligt rykte; ett skyggt och bekymrat uppträdande i varje socialt sammanhang det må vara bland ädla, brahmaner, lekmän eller asketer; död i förvirring; och efter att kroppen brutits ner efter döden, återfödelse i en kvalfull värld, i ett olyckligt tillstånd, i den undre världen, i helvetet.

24. Fem välsignelser, lekmän, tillfaller en rättskaffens människa genom hennes utövande av dygd: stor tillväxt av rikedom genom hennes uthållighet; ett gott rykte; ett säkert uppträdande utan skygghet i varje socialt sammanhang det må vara bland ädla, brahmaner, lekmän eller asketer; en fridfull död; och efter att kroppen brutits ner efter döden, återfödelse i ett lyckligt tillstånd, i en himmelsk värld.

25. Och Den Välsignade tillbringade en stor del av kvällen med att undervisa anhängarna i Pataligama i Dhamma, väckte dem, uppbyggde och gladde dem, och sände iväg dem och sade: "Kvällen är långt framskriden. Ni får gå när det passar er".
- Så må det bli, Herre. Och anhängarna i Pataligama reste sig från sina platser hälsade på honom respektfullt, och kvar vid hans högra sida avlägsnade de sig. Och Den Välsignade drog sig strax efter deras avfärd tillbaka i enrum.

26. Vid den tiden byggde Sunidha och Vassakara, Magadhas chefministrar, en fästning vid Pataligama till försvar för vajjifolket. Och ett stort antal devas, räknade i tusenden, hade satt sig i besittning av platser i Pataligama. I trakten där devas med stor makt rådde, hade ämbetsmän med stor makt inriktat sig på stora byggnader; och där devas med medelmåttig makt och svagare makt rådde, hade ämbetsmän med medelmåttig makt och svagare makt inriktat sig på stora byggnader.

27. Och Den Välsignade såg med det himmelska ögat, ren och överskridande mänsklig förmåga, devas, räknade i tusenden, där de hade satt sig i besittning av platser i Pataligama. Och innan natten var slut och vände mot gryningen, sade Den Välsignade följande till Ananda:

- Vad är det Ananda, som reses sig upp i staden vid Pataligama?
- Sunidha och Vassakara, Magadhas chefministrar, bygger en fästning vid Pataligama till försvar för vajjifolket.

28. - Det är, Ananda som om Sunidha och Vassakara hade rådgjort med gudarna i Trettitredje. För jag såg, Ananda med det himmelska ögat, ren och överskridande mänsklig förmåga, ett stort antal devas räknade i tusenden, som hade satt sig i besittning av platser i Pataligama. I trakten där devas med stor makt rådde, hade ämbetsmän med stor makt inriktat sig på stora byggnader; och där devas med medelmåttig makt och svagare makt rådde, hade ämbetsmän med medelmåttig makt och svagare makt inriktat sig på stora byggnader. Sannerligen, Ananda, så länge som arierna utvidgar sig och sprider handelsvägar, skall detta bli den förnämsta staden Pataliputta, ett handelscenter. Men Pataliputta kommer att angripas av tre farligheter – eld, vatten och split.

29. Därefter gick Sunidha och Vassakara till Den Välsignade , och efter hövliga hälsningar på Den Välsignade och utbyte av vänliga ord, ställde sig vid hans sida och talade till honom så: "Skulle Den Välsignade vilja taga emot vår inbjudan till morgondagens måltid tillsammans med munkförsamlingen." Och Den Välsignade samtyckte i tystnad.

30. När de fått Den Välsignades samtycke avlägsnade sig Sunidha och Vassakara och gick till sina egna hem där de valde ut och förberedde mat, fast och flytande. Och när det var dags meddelade de Den Välsignade: "Vördade Gotama, det är dags, måltiden är klar."

Därefter gjorde sig Den Välsignade redo på förmiddagen, tog sin skål och mantel och gick tillsammans med munkarna till Sunidhas och Vassakaras hem där han satte sig på den plats som förberetts åt honom. Och Sunidha och Vassakara själva betjänade munkförsamlingen ledd av Buddha och satte fram utvald mat, fast och flytande. När Den Välsignade slutat sin måltid och tagit sin hand från skålen, satte de sig på lägre platser vid hans sida.

31. Och Den Välsignade tackade dem med följande verser:

Var han än vistas, den vise man
Som vårdar renhet och dygd;
Och som har skänkt gåvor till dessa värdiga,
Han delar sina meriter med ortens devas.

Och så hållna i ära, de vördar honom i sin tur.
Är vänliga mot honom som en moder
är mot sin egen, sin ende son;
Och den som så gläds åt devas älskvärdhet
Och är älskad av dem, kan räkna med lycka.

Efter detta reste sig Den Välsignade från sin plats och avlägsnade sig.

Att korsa Ganges

32. Sedan följde Sunidha och Vassakara bredvid Den Välsignade steg för steg och sade: "Vilken slussport som eremiten Gotama kommer att lämna idag, kommer vi att kalla Gotamaslussporten; och det vadställe över vilket han kommer att korsa floden Ganges skall kallas Gotamavadstället." Och så kom ett ställe där slussporten var ett bekymmer.

33. Men när Den Välsignade kom till floden Ganges var den fylld till brädden, så att kråkorna kunde dricka från den. Och några människor gick för att söka efter en båt eller flotte, under det att andra band ihop en flotte eftersom de önskade komma över. Men Den Välsignade, så snabbt som en stark man må sträcka ut sinböjda arm och dra in sin utsträckta arm, försvann från denna sidan av Ganges och kom till andra stranden.

34. Och Den Välsignade såg människorna som ville komma över söka efter en båt eller flotte, under det att andra band ihop en flotte. Och Den Välsignade som såg dem på detta vis, framlade detta högtidliga tal:

De som kommit över det väldiga havet,
Och lämnat lågländerna långt bakom,
Är räddade genom oöverträffad visdom.

Del 2 Resan till Vesali

De fyra ädla sanningarna

1. Nu talade Den Välsignade till Vördade Ananda och sade:

– kom, Ananda, låt oss gå till Kotigama.

– Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Pataligama tillsammans med en stor grupp munkar.

2. Och Den Välsignade vände sig till munkarna och sade:

– Munkar, det är genom att inte förstå, genom att inte tränga genom de fyra ädla sanningarna att detta långa lopp av födelse och död har passerats och lidits av mig såväl som av er. Vilka är dessa fyra? De är den ädla sanningen om lidandet, den ädla sanningen om lidandets uppkomst, den ädla sanningen om lidandets upphörande och den ädla sanningen om vägen till lidandets upphörande. Men munkar, på grund av att nu dessa har förståtts och genomträngts har begäret efter existens skurits av, det som leder till förnyad tillblivelse är förstört och det finns ingen ny återfödelse.

3. Detta sades av Den Välsignade. Och Den Lycklige, Mästaren, sade vidare

Genom att inte se de fyra ädla sanningarna.

Var den mödosamma vägen lång från födelse till död.

När dessa förståtts är orsaken till återfödelse borta,

Roten till sorg uppryckt, då upphör återfödelse.

4. Och även i Kotigama gav Den Välsignade råd till munkarna på detta sätt:

– Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

5. När Den Välsignade hade stannat kvar i Kotigama så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

– Kom, Ananda, låt oss fara till Nadika.

– Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Nadika tillsammans med en stor grupp munkar och stannade i Tegelhuset.

De fyra speciella Uppnåendena

6. Sedan närmade sig Vördade Ananda Den Välsignade och efter att vördsamt ha hälsat honom, satte han sig vid ena sidan. Och han sade till Den Välsignade:

– Här i Nadika, Herre, har bhikkhu Salha och bhikkhu Nanda dött. Likaledes har där lekmannen Sudatta och lekvinnan Sujata dött. Likaledes lekmannen Kadukha, Kalinga, Nikata, Katissabha, Tuttha, Santuttha, Bhadda och Subbhadda. Vilket är deras öde? Vilket är deras kommande tillstånd?

7 – Bhikkhu Salha, Ananda, har genom förstörandet av föroreningarna i denna livstid nått den föroreningsfria befrielsen av sinnet och befrielse genom visdom, genom att av sig själv direkt insett och förverkligat den.

Bhikkhu Nanda, Ananda, har genom att förstöra de fem lägre bojorna (som binder varelser till sinnesförmimmelsernas värld), framträtt spontant (bland Suddhavasas gudar) och skall komma till slutligt upphörande på denna plats, inte förpliktigad att återvända från den världen.

Lekmannen Sudatta Ananda, har genom att förstöra de tre bojorna (egenkärlek, skepsis, fastklamrande vid regler och ritualer) och genom att minska begär, hat och okunnighet, blivit en "en-återvändare" och kommer att göra slut på lidande sedan han återvänt bara en gång till denna världen.

Lekkvinnan Sujata har genom att förstöra de tre bojorna blivit en "ström-övervinnare" och är räddad från att komma i elände, och försäkrad att bli Upplyst.

Lekman Kakudha, Ananda, har genom att förstöra de fem lägre bojorna (som binder varelser till sinnesförmimmelsernas värld), framträtt spontant (bland Suddhavasas gudar) och skall komma till slutligt upphörande på denna plats, inte förpliktigad att återvända från den världen.

Så också med Kadukha, Kalinga, Nikata, Katissabha, Tuttha, Santuttha, Bhadda och Subbhadda och mer än femtio lekmän i Nadika. Mer än nittio lekmän som har dött i Nadika, Ananda har genom att förstöra de tre bojorna och genom att minska begär, hat och okunnighet, blivit "en-återvändare" och kommer att göra slut på lidande sedan de återvänt bara en gång till denna världen.

Mer än femhundra lekmän som har dött i Nadika, Ananda, har genom att förstöra de tre bojorna blivit "ström-övervinnare" och är räddade från att komma i elände, och försäkrade att bli Upplysta.

Dhammas spegel

8. — Sant är, Ananda, att det är inte obekant att alla människor skall dö. Men om det varje gång det händer du skall komma till Tathagatha och fråga om dem på detta sätt, blir det mödosamt för honom. Därför Ananda skall jag undervisa dig om det som kallas Dhammas spegel, som den ädle lärjungen äger och som han när han önskar kan uttala för sig själv: "Det finns ingen mer återfödelse för mig i helvetet inte heller som ett djur eller ande, inte heller i någon bedrövelsens värld. Jag är en "ström-övervinnare" och är räddad från att komma i elände, och försäkrad att bli Upplyst".

9. Och vad Ananda, innebär den undervisning som kallas Dhammas spegel, som den ädle lärjungen äger och som han sålunda kan uttala för sig själv?

I det här fallet, Ananda äger den ädle lärjungen orubblig tillit till Buddha så här: "Den Välsignade är en arahant, den fullkomligt Upplyste, perfekt i kunskap och vandel, den Lycklige, kännare av världen, människans förnämste ledare, gudars och människors lärare, den Upplyste, Den Välsignade".

Han äger orubblig tillit till Dhamma så här: "Väl framställd av Den Välsignade är Dhamma, uppenbar, tidlös, inbjuder till undersökning, leder till frigörelse, skall förstås av var och en vis.

Han äger orubblig tillit till Den Välsignades lärjungeorden så här: "Långt komna är Den Välsignades lärjungar, rättskaffens, visa och pliktrogna, de är "de fyra paren av åtta enskilda". Den Välsignades lärjungar är värda gästgrihet, offergåvor och respekt, den ojämförliga grunden av meriter i världen."

Och han äger dygder som är dyrbara för de Nobla, är fullbordad och perfekt, fläckfri och ren, som är befriad, prisad av den vise, opåverkad (av världsliga bekymmer) och bejaktar koncentration av sinnet.

10. Detta, Ananda, är den undervisning som kallas Dhammas spegel, med vars hjälp den nobla lärjungen således bör veta om sig själv: "Det finns ingen mer återfödelse för mig i helvetet inte heller som ett djur eller ande, inte heller i någon bedrövelsens värld. Jag är

en "ström-övertinnare" och är räddad från att komma i elände, och försäkrad att bli Uppläst".

11. Och även i Nadika, i Tegelhuset, gav Den Välsignade råd till munkarna på detta sätt:
- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

12. När Den Välsignade hade stannat kvar i Nadika så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Vesali.
- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Vesali tillsammans med en stor grupp munkar och stannade i Ambapalidungen.

Medvetenhet och klar uppfattningsförmåga

13. Då vände sig Den Välsignade till munkarna och sade:

- Medvetna ska ni vara, munkar, och med klar uppfattningsförmåga, det är min uppmaning till er.

14. Och hur, munkar, är en munk medveten? När en munk lever i kontemplation över kroppen, över envar av dess beståndsdelar, med iver, med klar förståelse och medvetenhet, har övervunnit - i denna värld - begär och bedrövelse, och när han lever i kontemplation över känslorna, över envar av dess beståndsdelar, över sinnet över envar av dess beståndsdelar, över mentala objekt bland mentala objekt, med iver, med klar förståelse och medvetenhet, har övervunnit - i denna värld - begär och bedrövelse, då sägs han vara medveten.

15. Och hur, munkar har en munk klar uppfattningsförmåga? När en munk är helt uppmärksam på att han kommer och går, tittar rakt fram och tittar bort, böjer sig och sträcker sig, bär munkkläder och tiggarskålen, på vad han äter, dricker, tuggar, känner smaken, tömmer tarmen och urinerar, går, står, sitter, sover, är vaken, talar, är tyst, då sägs han ha klar uppfattningsförmåga.

Medvetna ska ni vara, munkar, och med klar uppfattningsförmåga, det är min uppmaning till er.

Ambapali och licchavifolket

16. Då fick kurtisanen Ambapali veta: "Den Välsignade, säger de, har kommit till Vesali och vistas nu i Mangodungen." Och hon gav order om att göra redo ett stort antal praktfulla vagnar, besteg själv en av dem och körde följd av resten ut från Vesali mot sin park. Hon åkte med vagn så långt som den kunde gå, och steg sedan ned och närmade sig Den Välsignade till fots, och hon hälsade honom respektfullt och satte sig ned vid ena sidan. Och Den Välsignade vägledde Ambapali, kurtisanen, i dhamma och väckte, uppbyggde och gladde henne.

17. Därefter talade Ambapali, kurtisanen, till Den Välsignade och sade:

- Skulle Den Välsignade, O Herre, vilja taga emot min inbjudan till morgondagens måltid tillsammans med munkförsamlingen." Och Den Välsignade samtyckte i tystnad. Förvissad om Den Välsignades samtycke reste sig då Ambapali, kurtisanen, från sin plats, hälsade vördnadsfullt och med höger sida vänd mot honom avlägsnade hon sig.

18. Då fick licchavifolket i Vesali veta: "Den Välsignade, säger de, har kommit till Vesali och vistas nu i Ambapalilunden". Och de gav order om att göra redo ett stort antal

praktfulla vagnar, besteg var och en dem och körde följda av resten ut från Vesali. Nu bar några av dessa licchavis blått i kläder och alla prydnader medan andra bar gult, rött och vitt.

19. Och så hände det att Ambapali körde upp intill de unga licchavis, nav vid nav, hjul vid hjul och spann vid spann. Då ropade licchavifolket: "Varför kör du upp intill oss på detta sätt, Ambapali?"

- Så är det, mina prinsar, och inte på annat vis! För Den Välsignade är inbjuden till mig till morgondagens måltid tillsammans med munkförsamlingen.

- Avstå från måltiden, Ambapali för hundratusen!

Men hon svarade:

- Även, herrar, om ni gav mig Vesali tillsammans med underlydande egendomar skulle jag inte avstå från en måltid som är så viktig.

Då knäppte licchavis med fingrarna av förargelse:

- Se vänner! Vi har besegrats av denna mangoflicka! Vi är fullständigt övervunna av denna mangoflicka.

Men de fortsatte sin väg till Ambapalidungen.

20. Och Den Välsignade såg licchavis på långt håll när de körde fram. Då talade han till munkarna och sade:

- De av er munkar, som ännu inte sett de Trettiotre gudarna, må se samlingen av licchavis och må titta intensivt på dem, för de är jämförbara med församlingen av de Trettiotre gudarna.

21. Sedan åkte licchavis med vagn så långt som den kunde gå, och steg sedan ned och närmade sig Den Välsignade till fots, och de hälsade honom respektfullt och satte sig ned vid ena sidan. Och Den Välsignade vägledde licchavis i dhamma och väckte, uppbyggde och gladde dem.

22. Därefter talade licchavis till Den Välsignade och sade:

- Skulle Den Välsignade, O Herre, vilja taga emot vår inbjudan till morgondagens måltid tillsammans med munkförsamlingen.

- Inbjudan till morgondagens måltid, licchavi, har tagits emot av mig från Ambapali, kurtisanen.

Då knäppte licchavis med fingrarna av förargelse:

- Se vänner! Vi har besegrats av denna mangoflicka! Vi är fullständigt övervunna av denna mangoflicka.

Och sedan efter att licchavis samtyckt till Den Välsignades ord och glatts åt dem reste de sig från sina platser, hälsade vördnadsfullt och med höger sida vänd mot honom avlägsnade de sig.

23. Sedan när natten var över, valde Ambapali ut och förberedde mat, fast och flytande, och meddelade Den Välsignade: "Vördade Gotama, det är dags, måltiden är klar." Därefter gjorde sig Den Välsignade redo på förmiddagen, tog sin skål och mantel och gick tillsammans med munkarna till Ambapalis hem där han satte sig på den plats som förberetts åt honom. Och Ambapali själv betjänade munkförsamlingen ledd av Buddha och satte fram utvald mat, fast och flytande.

24. Och när Den Välsignade slutat sin måltid och tagit sin hand från skålen, satte sig Ambapali på en lägre plats vid hans sida, talade till Den Välsignade och sade:

- Denna park, o Herre, skänker jag munkförsamlingen ledd av Buddha.

Och Den Välsignade tog emot parken. Därefter vägledde han Ambapali i Dhamma och efter att ha väckt, uppbyggt och glatt henne, reste hans sig från sin plats och avlägsnade sig.

25. Och även i Vesali, i Ambapalis dunge, gav Den Välsignade råd till munkarna på detta sätt:

- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir

frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

26. När Den Välsignade hade stannat kvar i Ambapalis dunge så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Beluva by.
- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Beluva by tillsammans med en stor grupp munkar.

Den Välsignades dödliga sjukdom

27. Vid denna tid talade Den Välsignade till munkarna och sade:

- Munkar, gå nu och sök husrum i Vesalitrakten där ni är välkomna bland bekanta och vänner och tillbringa regnperioden där. Jag för min del skall tillbringa regnperioden på denna plats, i byn Beluva.
- Så må det bli, Herre, sade munkarna.

28. Men när Den Välsignade hade påbörjat regnperioden, uppstod hos honom en svår sjukdom, och en pinande och dödlig smärta uppstod hos honom. Och Den Välsignade uthärdade det med medvetenhet, klar förståelse och oberörd.

29. Då uppstod det i Den Välsignades sinne: "Det skulle inte vara passande att jag kommer till min slutliga bortgång utan att vända mig till de som följer mig, utan att taga farväl av munkförsamlingen. Så må jag undertrycka denna sjukdom genom styrka och vilja och besluta att uppehålla livsprocessen och leva vidare."

30. Och Den Välsignade undertryckte denna sjukdom genom styrka och vilja och beslutade att uppehålla livsprocessen och levde vidare. Så skedde det att Den Välsignades sjukdom undertrycktes.

31. Och Den Välsignade hämtade sig från den sjukdomen, och snart efter att han hämtat sig kom han ut från sin plats och satte sig ner i skuggan av huset, på en plats förberedd för honom. Då närmade sig Vördade Ananda Den Välsignade, hälsade vördnadsfullt på honom och satte sig ner vid ena sidan, talade till Den Välsignade och sade:

- Lyckosamt är det för mig, Herre, att se Den Välsignade vid välbefinnande igen. Lyckosamt är det för mig, Herre att se att Den Välsignade hämtat sig! För, Herre, när jag såg Den Välsignades sjukdom var det verkligen som om min egen kropp blev svag som ett kryp, allt runt mig fördunklades för mig och mina sinnen dog bort. Fortfarande, Herre, har jag lite tröst i tanken att Den Välsignade inte kommer till sin slutliga bortgång innan han har givit några sista anvisningar beträffande munkförsamlingen.

32. På så sätt talade Vördade Ananda, men Den Välsignade svarade honom och sade:

- Vad mer kan munkförsamlingen förvänta sig från mig, Ananda? Jag har lagt fram Dhamma utan att göra någon skillnad på svårtillgänglig eller lättillgänglig lära, det finns inget, Ananda vad beträffar läran som Tathagatha håller till slutet i knuten hand som hos en lärare som döljer något. Vem som än tänker att det han som skulle leda munkförsamlingen eller att munkförsamlingen beror på honom, till en sådan skulle det ha givits anvisningar beträffande detta. Men, Ananda, Tathagatha har ingen sådan tanke att det är han som skulle leda munkförsamlingen eller att församlingen beror på honom. Så vilka anvisningar skulle han ge beträffande munkförsamlingen?

Nu är jag svag, Ananda, gammal, ålderstigen, långt kommen i ålder. Detta är mitt åttionde år och mitt liv är förbrukat. Även en gammal kärra, Ananda, håller ihop med stor svårighet, så Tathagathas kropp håller igång bara med hjälp. Det är, Ananda, endast när

Tathagatha ignorerar yttre objekt, med uppkomst av vissa känslor, når och håller fast vid sinnets ordlösa koncentration som hans kropp befinner sig bättre.

33. - Därför, Ananda, var din egen ö, tag tillflykt till dig själv, sök ingen yttre tillflykt, var med Dhamma som din ö, tag Dhamma som din tillflykt, sök ingen annan tillflykt.

Och hur, Ananda, är en munk sin egen ö, tar tillflykt till sig själv, söker ingen yttre tillflykt, är Dhamma som sin ö, tar Dhamma som sin tillflykt, söker ingen annan tillflykt?

34. När han vistas i kontemplation över kroppen i kroppen, ivrig, med klar förståelse och med medvetenhet sedan han övervunnit begär och sorg beträffande världen, när han vistas i kontemplation över känslor i känslorna, sinnet i sinnet och mentala objekt i mentala objekt, ivrig, med klar förståelse och med medvetenhet sedan han övervunnit begär och sorg beträffande världen, då är han verkligen sin egen ö, tar tillflykt till sig själv, söker ingen yttre tillflykt, har Dhamma som sin ö, tar Dhamma som sin tillflykt, söker ingen annan tillflykt.

35. Dessa mina munkar, Ananda, som nu eller efter att jag är borta, står fast vid sina egen öar, tar tillflykt till sig själva, söker ingen yttre tillflykt, har Dhamma som sin ö, tar Dhamma som sin tillflykt, söker ingen annan tillflykt, det är de som skall bli de främsta om de önskar att lära.

Del 3

Uppgeendet av livsviljan

Den Välsignades förmaning

1. Sedan tog Den Välsignade, sedan han blivit klar på förmiddagen, skål och munkdräkten och gick till Vesali för allmoserunda. Efter allmoserundan och måltiden, vände hans sig på återfärden till Vördade Ananda och sade:

- Tag med en matta, Ananda och låt oss tillbringa dagen vid Capalas relikskrin.
- Så må det bli, Herre.

Och Vördade Ananda tog med en matta och följde bakom Den Välsignade, steg för steg.

2. Och Den Välsignade kom till Capalas relikskrin och satte sig på platsen som förberetts för honom. Och när Vördade Ananda själv hade satt sig vid ena sidan sedan han vördnadsfullt hälsat på Den Välsignade, sade Herren till honom:

- Underbart, Ananda, är Vesali, Underbara är relikskrina efter Udena, Gotamaka, Sattambaka, Bahuputta, Sarandada och Capala.

3. Och Den Välsignade sade:

- Var och en, Ananda, som har utvecklat, tränat, använt sig av, stärkt, hållit fast vid, noga undersökt och bringat till perfektion de fyra mentala krafternas beståndsdelar, skulle kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut. Tathagatha, Ananda, har gjort så. Därför skulle Tathagata kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut.

4. Men Vördade Ananda var oförmögen att förstå den enkla tanken, den viktiga övertalningen som gavs av Den Välsignade. Som om hans sinne vore påverkat av Mara, bönföll han inte Den Välsignade:

- Må Den Välsignade leva, Herre! Må Den Lycklige leva, o Herre under en världsperiod för de mångas välfärd och lycka, av medkänsla för världen, för välsignelse, välbefinnande och lycka för gudar och människor!

5. Och när Den Välsignade för andra och för tredje gången upprepade sina ord, förblev Vördade Ananda tyst.

6. Då sade Den Välsignade till Vördade Ananda:

- Gå nu, Ananda och uträtta det som verkar lämpligt för dig.
- Även nu, o Herre.

Och Vördade Ananda reste sig från sin plats, hälsade vördnadsfullt Den Välsignade och med höger sida bredvid honom satte han sig under ett träd en bit ifrån.

Maras lockelse

7. Och när Vördade Ananda hade gått iväg, närmade sig Mara, Den Onde, Den Välsignade. Och han ställde sig vid sidan och talade till Den Välsignade och sade:

- Nu, o Herre låt Den Välsignade komma till sin slutliga bortgång, låt Den Lycklige fullständigt gå bort! Tiden är inne för Herrens Parinibbana.

För Den Välsignade talade dessa ord till mig: " Jag skall inte komma till min slutliga bortgång, Du Onde, förrän mina munkar och nunnor, lekmän och lekvinnor har blivit sanna lärjungar – visa, välövade, lämpliga och lärda, Dhammas beskyddare, som lever i överensstämmelse med Dhamma, som står fast vid den tillbörliga ledningen och som lärt sig Mästarens ord, är i stånd att framlägga den, predika den, förkunna den, fastställa den, visa den, förklara den i detalj och göra den tydlig tills, när fientliga åsikter uppstår, de skall vara i stånd att grundligt och väl motbevisa dem och att predika denna övertygande och befriande Dhamma".

- Och nu, o Herre, har munkar och nunnor blivit Den Välsignades lärjungar precis på

detta sätt. Så, o Herre, låt Den Välsignade komma till sin slutliga bortgång! Tiden är inne för Herrens Parinibbana.

För Den Välsignade talade dessa ord till mig: " Jag skall inte komma till min slutliga bortgång förrän det heliga livet undervisat av mig blivit framgångsrikt, lyckosamt, vida berömt, allmänt och vida spritt, tills det har väl förkunnats bland gudar och människor". Och också detta har blivit så precis på samma sätt. Så, o Herre låt Den Välsignade komma till sin slutliga bortgång, låt Den Lycklige fullständigt gå bort! Tiden är inne för Herrens Parinibbana.

Den Välsignade ger upp sin livsvilja

9. När detta sagts, talade Den Välsignade till Mara, Den Onde och sade:
- Oroa dig inte du Onde. Inom kort inträffar Tathagathas Parinibbana. Om tre månader kommer Tathagatha att helt försvinna.

10. Och vid Capalas relikskrin gav Den Välsignade med medveten och klar insikt upp sin vilja att leva vidare. Och när Herren uppgav sin vilja att leva vidare utbröt en våldsamt jordbävning, förfärlig och överrumplande, och dunder rullade över himlarna. Och Den Välsignade beskådade det med insikt och fällde detta högtidliga yttrande:

Det som orsakar liv, obegränsat eller begränsat -
Sin tillblivelses fortgång - detta Den Vise
Ger upp. Med inre lugn och glädje han bryter,
Brynjan, sitt eget livs orsak.

11. Då uppstod i Vördade Anandas sinne:
- Fantastiskt är det verkligen, och det allra mest underbara! Jorden skakar våldsamt! Förfärligt och överrumplande är det hur dundret rullar över himlarna! Vad kan vara skälet, vad orsaken till att en så väldig jordbävning skulle utbryta?

Åtta orsaker till jordbävningar

12. Och Vördade Ananda närmade sig Den Välsignade och hälsade honom respektfullt, och satte sig ner vid ena sidan. Sedan talade han till Den Välsignade och sade:
- Fantastiskt är det verkligen, och det allra mest underbara! Jorden skakar våldsamt! Förfärligt och överrumplande är det hur dundret rullar över himlarna! Vad kan vara skälet, vad orsaken till att en så väldig jordbävning skulle utbryta?

13. Då sade Den Välsignade :
- Det finns åtta skäl, Ananda, åtta orsaker till att en kraftig jordbävning ska utbryta. Vilka är dessa åtta?

14. Denna stora jord, Ananda, är bildad av flytande element, flytande element av atmosfären, och atmosfären av rymd. Och Ananda, när kraftiga atmosfäriska störningar äger rum, rörs det flytande elementet. Och med det flytande elementets rörelse uppstår jordens skälvingar. Detta är det första skälet, den första orsaken till uppkomst av kraftig jordbävning.

15. Vidare, Ananda, När en asket eller helig man med stor kraft, en som vunnit kontroll över sitt sinne, eller en gudom, som är mäktig och stark, utvecklar djup koncentration på den begränsade aspekten på jordelementet och till en gränslös nivå på det flytande elementet orsakar även han att jorden skälver, darrar och skakar. Detta är det andra skälet, den andra orsaken till uppkomst av kraftig jordbävning.

16-21. Vidare Ananda, när Bhodisattan lämnade Tusitas värld och med medveten och klar insikt sänkte sig i sin moders livmoder, och när Bodhisattan med medveten och klar insikt kom ut från sin moders livmoder, och när Tathagatha blev fullt upplyst i

oöverträffad enastående Upplysning; när Tathagatha satte Dhammas utmärkta hjul i rörelse, när Tathagatha gav upp sin vilja att leva vidare; och när Tathagata kommer till sin slutliga bortgång i Nibbanas tillstånd i vilket inget element av fastklamrande återstår – Även då, Ananda, skälver, darrar och skakar den stora jorden.

Dessa är, Ananda, de åtta skälen, de åtta orsakerna till uppkomst av kraftig jordbävning.

Åtta kretsar

22. - Så, Ananda, finns det åtta slags kretsar, det är kretsen med ädla, brahmaner, lekmän, asketer, kretsen med de fyra stora kungarna, de trettiofyra gudarna, maras och Brahmas krets.

23. Och, Ananda, jag erinrar mig hur jag besökte var och en av dessa kretsar, som räknas i hundratal. Och innan jag satte mig och började samtalet eller debatten gjorde jag mitt uppträdande likt dem och min röst lik deras. Och så undervisade jag dem i Dhamma och väckte upp dem, uppbyggde dem och gladde dem. Men medan jag talade till dem på så sätt, kände de inte till mig, och de sporde varandra och frågade: 'Vem är han som talar till oss? Är det en människa eller en gud?'

Sedan när jag undervisat dem i Dhamma och väckt upp dem, uppbyggt dem och glatt dem försvann jag genast. Och när jag försvunnit kände de inte heller till mig, och de sporde varandra och frågade: 'Vem är han som försvann? Är det en människa eller en gud?'

Och sådana, Ananda är de åtta slags kretsarna.

Åtta områden av herravälde

24. Så finns det åtta områden av herravälde, Ananda. Vilka är dessa åtta?

25. När man uppfattar varseblivningar subjektivt (*"perceiving forms on his own's body"/från Notes*), ser små varseblivningar, vackra eller fula, synbara för en själv (*refererar till kasina-nimitta/från Notes*) och behärskar dem, är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det första området av herravälde.

26. När man uppfattar varseblivningar subjektivt, ser stora varseblivningar, vackra eller fula, synbara för en själv och behärskar dem, är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det andra området av herravälde.

27. När man inte uppfattar varseblivningar subjektivt, ser små varseblivningar, vackra eller fula, synbara för en själv och behärskar dem, är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det tredje området av herravälde.

28. När man inte uppfattar varseblivningar subjektivt, ser stora varseblivningar, vackra eller fula, synbara för en själv och behärskar dem, är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det fjärde området av herravälde.

29. När man uppfattar varseblivningar subjektivt, ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är blå, med blå färg, med ett blått skimmer som blommor eller lin, eller som fint Benaresmuslin som, glänsande på båda sidor är blått, med blå färg, med ett blått skimmer – när någon sådan ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är blå och behärskar dem är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det femte området av herravälde.

30. När man inte uppfattar varseblivningar subjektivt, ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är gula, med gul färg, med ett gult skimmer som kanikarablommor, eller som fint Benaresmuslin som, glänsande på båda sidor är gult, med gul färg, med ett gult

skimmer – när någon sådan ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är gula och behärskar dem är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det sjätte området av herravälde.

31. När man inte uppfattar varseblivningar subjektivt, ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är röda, med röd färg, med ett rött skimmer som bandhujivikablommor, eller som fint Benaresmuslin som, glänsande på båda sidor är rött, med röd färg, med ett rött skimmer – när någon sådan ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är röda och behärskar dem är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det sjunde området av herravälde.

32. När man inte uppfattar varseblivningar subjektivt, ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är vita, med vit färg, med ett vitt skimmer som morgonstjärnan, eller som fint Benaresmuslin som, glänsande på båda sidor är vitt, med vit färg, med ett vitt skimmer – när någon sådan ser varseblivningar, synbara för en själv, att de är vita och behärskar dem är medveten om att man uppfattar dem och ser dem som de är – detta är det åttonde området av herravälde.

Detta Ananda, är de åtta områdena av herravälde

Åtta frigöranden

33. Så finns det åtta frigöranden, Ananda. Vilka är dessa åtta?

34. Att man har form (*rupa/från Notes*), man uppfattar varseblivningar, detta är det första frigörandet.

35. Att man är ovetande om ens egen form, uppfattar former synbara för en själv, detta är det andra frigörandet.

36. Att erfara skönhet, man är uppmärksam på det, detta är det tredje frigörandet.

37. Genom att fullständigt överskrida materians varseblivningar, genom att sinnesreaktioner försvinner och genom att ge uppmärksamhet åt varjehanda varseblivningar, blir man uppmärksam på, når till och står fast vid den ändlös rymdens plan, detta är det fjärde frigörandet.

38. Genom att fullständigt överskrida den ändlösa rymdens plan blir man uppmärksam på, når till och står fast vid den ändlös rymdens plan, detta är det femte frigörandet.

39. Genom att fullständigt överskrida det ändlösa medvetandets plan blir man uppmärksam på, når till och står fast vid den ändlös rymdens plan, detta är det sjätte frigörandet.

40. Genom att fullständigt överskrida tomhetens plan blir man uppmärksam på, når till och står fast vid den ändlös rymdens plan, detta är det sjunde frigörandet.

41. Genom att fullständigt överskrida varken varseblivningens eller icke-varseblivningens plan blir man uppmärksam på, når till och står fast vid den ändlös rymdens plan, detta är det åttonde frigörandet.

Detta, Ananda, är de åtta frigörandena.

Maras Tidigare Frestelse

42. Det var en gång, Ananda, när jag vistades i Urevela, på floden Neranjaras strand, vid foten av getherdens banyanträd, kort efter min högsta Uppllysning. Och Mara, Den Onde, närmade sig mig och sade:

- Nu, o Herre låt Den Välsignade komma till sin slutliga bortgång, låt Den Lycklige fullständigt gå bort! Tiden är inne för Herrens Parinibbana.

43. Då Ananda svarade jag Mara, Den Onde och sade:

- Jag skall inte komma till min slutliga bortgång, Du Onde, förrän mina munkar och nunnor, lekmän och lekkvinnor har blivit sanna lärjungar – visa, välövade, lämpliga och lärda, Dhammas beskyddare, som lever i överensstämmelse med Dhamma, som står fast vid den tillbörliga ledningen och som lärt sig Mästarens ord, är i stånd att framlägga den, predika den, förkunna den, fastställa den, visa den, förklara den i detalj och göra den tydlig tills, när fientliga åsikter uppstår, de skall vara i stånd att grundligt och väl motbevisa dem och att predika denna övertygande och befriande Dhamma.

44. Jag skall inte komma till min slutliga bortgång förrän det heliga livet undervisat av mig blivit framgångsrikt, lyckosamt, vida berömt, allmänt och vida spritt, tills det har väl förkunnats bland gudar och människor.

45. Och igen idag, Ananda, vid Capala skrin, närmade sig Mara, Den Onde mig och sade:
-Nu, o Herre, har munkar och nunnor, lekmän och lekkvinnor har blivit sanna lärjungar – visa, välövade, lämpliga och lärda, Dhammas beskyddare, som lever i överensstämmelse med Dhamma, som står fast vid den tillbörliga ledningen och som lärt sig Mästarens ord, är i stånd att framlägga den, predika den, förkunna den, fastställa den, visa den, förklara den i detalj och göra den tydlig tills, när fientliga åsikter uppstår, är de nu i stånd att grundligt och väl motbevisa dem och att predika denna övertygande och befriande Dhamma.

Och nu, o Herre har det heliga livet undervisat av Den Välsignade blivit framgångsrikt, lyckosamt, vida berömt, allmänt och vida spritt, tills det har väl förkunnats bland gudar och människor. Därför, o Herre, låt Den Välsignade komma till sin slutliga bortgång, låt Den Lycklige fullständigt gå bort! Tiden är inne för Herrens Parinibbana.

46. Och då Ananda , svarade jag Mara, Den Onde och sade:

- Oroa dig inte du Onde. Inom kort inträffar Tathagathas Parinibbana. Om tre månader kommer Tathagata till sin slutliga bortgång.

47. Och på detta sätt, Ananda idag vid Capalas relikskrin gav Den Välsignade upp sin vilja att leva vidare.

Anandas vädjan

48. Vid dessa ord talade vördade Ananda till Den Välsignade och sade:

- Må Den Välsignade leva kvar, o Herre! Må Den Lyckliga leva kvar, o Herre, genom världsepoken för de mångas välfärd och lycka, av medkänsla för världen, för människors och gudars skull, för välsignelse, välbefinnande och lycka.

49 Och Den Välsignade svarade och sade:

- Nog Ananda. Bönfall inte Tathagatha för tiden är ute, Ananda, för en sådan bön.

50-51 Men för en andra och en tredje gång sade vördade Ananda till Den Välsignade:

- Må Den Välsignade finns kvar, o Herre! Må Den Lyckliga leva kvar, o Herre, genom världsepoken för de mångas välfärd och lycka, av medkänsla för världen, för människors och gudars skull, för välsignelse, välbefinnande och lycka.

52. Då sade Den Välsignade :

- Har du tilltro, Ananda, till Tathagatas Upplysning?

Och vördade Ananda svarade:

- Ja, o Herre, det har jag.

- Hur kan du då, Ananda ändå framhärda mot Tathagatha en tredje gång?

53. Då sade vördade Ananda:

- Detta, o Herre, har jag hört och lärt från Den Välsignade själv, när Den Välsignade sade till mig:

- Var och en, Ananda, som har utvecklat, tränat, använt sig av, stärkt, hållit fast vid, noga undersökt och bringat till perfektion de fyra mentala krafternas beståndsdelar, skulle kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut.

Tathagata, Ananda, har gjort så. Därför skulle Tathagata kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut.

54. - Och trodde du på det, Ananda?

- Ja, o Herre, det gjorde jag.

- Då Ananda, då är felet ditt. Däri har du felat, eftersom du inte lyckades förstå det enkla förslag det betydelsefulla ord som gavs av Tathagata och du inte bönföll Tatagatha så att leva kvar. För om du hade gjort så, Ananda, skulle Tatagatha avböjt två gånger, men den tredje gången skulle han ha samtyckt. Därför Ananda, är felet ditt, däri har du felat.

55. Vid Rajagaha, Ananda, när jag vistades vid Vultureberget, talade jag till dig och sade:

- Behagligt, Ananda är Rajagaha, behagligt är Vultureberget. Var och en, Ananda, som har utvecklat, tränat, använt sig av, stärkt, hållit fast vid, noga undersökt och bringat till perfektion de fyra mentala krafternas beståndsdelar, skulle kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut. Tathagata, Ananda, har gjort så. Därför skulle Tathagata kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut.

56. Så, också vid Banyandungen, vid Robbersklippan, vid Satapannigrottan på Vebharaberget, vid Isigilis Svarta klippa, vid Ormdammen i Kalla skogen, vid Tapodadungen, vid Bambudungen i Ekorrarnas utfordringsplats, vid Jivakas mangodunge och vid Lilla skrymslet i hjortparken, talade jag till dig med samma ord och sade:

- Behagligt är Rajagaha, behagliga är dessa platser. Var och en, Ananda, som har utvecklat, tränat, använt sig av, stärkt, hållit fast vid, noga undersökt och bringat till perfektion de fyra mentala krafternas beståndsdelar, skulle kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut. Tathagata, Ananda, har gjort så. Därför skulle Tathagata kunna, om han så önskade, leva under en världsperiod eller till dess slut.

Men du Ananda, lyckades inte förstå det enkla förslag det betydelsefulla ord som gavs av Tathagata och du bönföll inte Tatagatha att leva kvar. För om du hade gjort så, Ananda skulle Tatagatha avböjt två gånger, men den tredje gången skulle han ha samtyckt. Därför Ananda, är felet ditt, däri har du felat.

57. Så också vid Vesali, Ananda har vid olika tidpunkter Tathagata talat till dig och sagt:

- Behagligt är Vesali, behagliga är Udenas, Gotamakas, Sattambakas, Bahuputtas, Sarandadas och Capalas relikskrin. Men du Ananda lyckades inte förstå det enkla förslag det betydelsefulla ord som gavs av Tathagata och du bönföll inte Tatagatha att leva kvar. För om du hade gjort så, Ananda, skulle Tatagatha avböjt två gånger, men den tredje gången skulle han ha samtyckt. Därför, Ananda, är felet ditt, däri har du felat.

58. Ändå Ananda, har jag inte undervisat från början detta att allt som är kärt och älskat det måste bli förändrat, skilt och avslitet? Om det som är fött, kommit till, är sammansatt och föremål för förfall, hur kan man säga: "Må inte detta upplösas!" Det kan inte finnas någon sådan tingens tillstånd. Och om detta, Ananda, som Tatagatha har avslutat, det som han har övergett, givit upp, övergivit och tillbakavisat – hans vilja att leva vidare – har Tatagathas ord sagts en gång för alla: "Inom kort inträffar Tathagathas Parinibbana. Om tre månader kommer Tathagata till sin slutliga bortgång." Och att Tatagatha skulle ta tillbaka sina ord för att leva vidare – det är en omöjlighet.

Den slutliga uppmaningen

59. - Låt oss så, Ananda gå till Gavelhusets sal i den Stora Skogen.
Och Vördade Ananda svarade:
- Så må det bli, Herre.

60. Sedan kom Den Välsignade tillsammans med Vördade Ananda till Gavelhusets sal i den Stora Skogen. Och där talade han till Vördade Ananda och sade:
- Gå nu, Ananda och samla alla munkar som vistas i Vesalis närhet till salen.
- Så må det bli, Herre.
Och Vördade Ananda samlade alla munkar som vistades i Vesalis närhet till salen. Och sedan, hälsade han vördnadsfullt Den Välsignade och när hans stod vid hans sida, sade han:
- Munkförsamlingen har samlats, Herre. Nu må Den Välsignade göra som han önskar.

61. Därpå trädde Den Välsignade in i salen, och satte sig sedan på den plats som förberetts åt honom, förmanade munkarna och sade:
- Nu, munkar, jag säger er att denna undervisning som jag har direkt kunskap om och som jag gjort känd för er - denna skall ni grundligt lära er, förfina, utveckla och ofta tillämpa, så att det rena livet må grundläggas och vara länge för de mångas välfärd och lycka, av medkänsla för världen, för välsignelse, välbefinnande och lycka för gudar och människor.

62. Och vilken, munkar är denna undervisning? Det finns de fyra grundläggande uppmärksamheterna, de fyra rätta strävandena, de fyra faktorerna av de psykiska krafterna, de fem förmågorna, de sju upplysningsfaktorerna och Den Ädla Åttafaldiga Vägen. Det är denna undervisning, munkar som jag har direkt kunskap om och som jag gjort känd för er - denna skall ni grundligt lära er, förfina, utveckla och ofta tillämpa, så att det rena livet må grundläggas och vara länge för de mångas välfärd och lycka, av medkänsla för världen, för välsignelse, välbefinnande och lycka för gudar och människor.

63. Sedan sade Den Välsignade till munkarna:
- Så uppmanar jag er. Alla sammansatta ting är underkastade obeständighet. Sträva med ihärdighet. Tiden för Tathagathas Parinibbana är nära. Tre månader senare kommer Tathagatha att slutligen gå bort.

64. Och efter att ha sagt dessa ord, talade Den Lyclige igen och sade:

Mina år är nu helt mogna, återstående levnadslopp är kort.
Jag avlägsnar mig därför från er, i förtröstan endast på mig själv.
Var alltså ihärdiga, o munkar, var medvetna med ren dygd!

Med fast beslut, vaka över ert sinne!
Den som oförtrutet följer Dhamma och Reglerna
skall gå utom kretsloppet av födslar och göra slut på lidande.

Del 4 Den sista måltiden

Elefantens blick

1. Därefter gjorde sig Den Välsignade redo på förmiddagen, tog sin skål och mantel och gick till Vesali för allmosor. Efter allmoserundan och måltid återvände han och betraktade Vesali med elefantens blick. och sade till Vördade Ananda:

- Detta Ananda, är sista gången som Tathagata kommer att betrakta Vesali. Kom, Ananda, låt oss gå till Bhandagama.

- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Bhandagama tillsammans med en stor grupp munkar.

2. Och Den Välsignade vände sig till munkarna och sade:

- Munkar, det är genom att inte förstå, genom att inte tränga genom de fyra grunderna att detta långa lopp av födelse och död har passerats och lidits av mig såväl som av er. Vilka är dessa fyra? De är: ädel dygd, ädel koncentration, ädel visdom och nobel frigörelse. Men munkar, på grund av att nu dessa har förståtts och genomträngts har begäret efter existens skurits av, det som leder till förnyad tillblivelse är förstört och det finns ingen ny återfödelse.

3. Och efter att ha sagt dessa ord, talade Den Lycklige igen och sade:

Dygd, koncentration, visdom och frigörelse oöverträffade.

Dessa är grunderna förstådda av Gotama den ryktbare.

Och sedan han lärt känna dem undervisade han, Buddha, sina munkar om Dhamma.

Han, förgöraren av lidand, Mästaren, Den Som Ser, befinner sig i frid.

4. Och också i Bhandagama gav Den Välsignade ofta råd till munkarna på detta sätt:

- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

5. När Den Välsignade hade stannat kvar vid Bhandagama så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Hatthigama.

- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Hatthigama tillsammans med en stor grupp munkar.

När Den Välsignade hade stannat kvar vid Hatthigama så länge som han önskade, tog han upp sin vistelse i Ambagama och sedan Jambugama. Och Vid var och en av dessa platser gav Den Välsignade ofta råd till munkarna på detta sätt:

- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

6. När Den Välsignade hade stannat kvar i Jambugama så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Bhoganagara.

- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Bhoganagara tillsammans med en stor grupp munkar och stannade vid Anandas relik

De fyra stora bevisen

7. Och där vände sig Den Välsignade till munkarna och sade:

- Nu, munkar skall jag låta er känna de fyra stora bevisen.
- Så må det bli, Herre!

8-11. Sedan sade Den Välsignade :

- På detta sätt, munkar, bör en munk tala: Ansikte mot ansikte med Den Välsignade, bröder, har jag hört och lärt sålunda: Detta är Dhamma och Reglerna, som Mästaren delgivit. Eller: I en vistelse av det eller det namnet lever en församling med äldre och en ledare. Ansikte mot ansikte med den församlingen har jag hört och lärt sålunda: Detta är Dhamma och Reglerna, som Mästaren delgivit. Eller: I en vistelse av det eller det namnet lever flera munkar som är äldre, som är kunniga, som har fullbordat sin bana, som bevarar Dhamma, Reglerna och Översikten. Ansikte mot ansikte med dessa äldre har jag hört och lärt sålunda: Detta är Dhamma och Reglerna, som Mästaren delgivit. Eller: I en vistelse av det eller det namnet lever lever en ensam munk som är äldre, som är kunnig, som har fullbordat sin bana, som bevarar Dhamma, Reglerna och Översikten. Ansikte mot ansikte med denne äldre har jag hört och lärt sålunda: Detta är Dhamma och Reglerna, som Mästaren delgivit.

I ett sådant fall, munkar, skall en förklaring av en sådan munk varken mottagas med gillande eller med förakt. Utan gillande och utan förakt, men noggrant studerande uttalandet ord för ord skall man spåra dem till Samtalen och bestyrka dem genom Reglerna. Om de varken går att spåra i Samtalen eller bestyrka genom Reglerna, måste man komma fram till detta: "Sannerligen, detta är inte Den Välsignades yttrande, detta har missförståtts av denna munk, eller av denna församling, eller av dessa äldre, eller av denna äldre". I så fall skall ni förkasta det. Men om förklaringarna går att spåra i Samtalen eller bestyrka genom Reglerna, måste man komma fram till detta: "Sannerligen, detta är Den Välsignades yttrande, detta har väl förståtts av denna munk, eller av denna församling, eller av dessa äldre, eller av denna äldre". I så fall, munkar, skall ni godtaga dem på det första, andra, tredje och fjärde beviset. Dessa, munkar är de fyra stora bevisen för er att upprätthålla.

12. Och också vid Bhoganagara, vid Anandas relik gav Den Välsignade ofta råd till munkarna på detta sätt:

- Sådan är dygden, sådan är koncentrationen och sådan är visdomen. Betydande blir frukten, betydande blir vinningen av koncentration när den är fullt utvecklad av dygdens ledning; betydande frukten, betydande blir vinningen av visdom när den är fullt utvecklad av koncentration, fullständigt befriad från fläckar av begär, tillblivelse och okunnighet, och sinnet är fullt utvecklat i visdom.

13. När Den Välsignade hade stannat kvar i Bhoganagara, så länge som han önskade, vände han sig till Vördade Ananda och sade så:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Pava.
- Så må det bli, Herre.

Och Den Välsignade tog upp sin vistelse i Pava tillsammans med en stor grupp munkar och stannade i Mangodungen som tillhörde Cunda, som genom familjen var metallsmed.

Buddhas sista måltid

14. Och Cunda, metallsmeden fick veta: "Den Välsignade , säger de, har kommit till Pavai och vistas nu i Mangodungen." Och han gick till Den Välsignade och efter att ha hälsat vördnadsfullt på honom, satte han sig ner vid ena sidan. Och Den Välsignade vägledde Cunda i Dhamma och väckte, uppbyggde och gladde honom.

15. Skulle Den Välsignade, O Herre, vilja taga emot min inbjudan till morgondagens måltid tillsammans med munkförsamlingen." Och Den Välsignade samtyckte i tystnad.

16. Sedan förvissad om Den Välsignades samtycke, reste sig Cunda, metallsmeden från sin plats hälsade Den Välsignade vördnadsfullt och med höger sida vänd mot honom avlägsnade han sig.

17. Och sedan när natten var över, valde Cunda, metallsmeden, i sitt hem ut och förberedde mat, fast och flytande med mängd *sukara-maddava* (Ett paliuttryck med tre alternativa förklaringar. i korthet: 1. kött från ett förstfött svin, 2. kokt ris med fyra ingredienser från nöt, 3. ett slags alkemistiskt elixir. På grund av dessa oklarheter behålls palitermen.) och meddelade Den Välsignade:

-O Herre, det är dags, måltiden är klar.

18. Därefter gjorde sig Den Välsignade redo på förmiddagen, tog sin skål och mantel och gick tillsammans med munkarna till Cundas hem där han satte sig på den plats som förberetts åt honom. Och han talade till Cunda och sade:

- Du må servera mig, Cunda med den *sukara-maddava* som du förberett tillsammans med den andra födan, fast och flytande, och må du servera munkförsamlingen.

- Så må det bli, Herre.

Och han serverade Den Välsignade den *sukara-maddava* som han förberett tillsammans med den andra födan, fast och flytande, och han serverade munkförsamlingen.

19. Därefter talade Den Välsignade till Cunda och sade:

- Cunda, allt vad som finns kvar av *sukara-maddava*, gräv ner det i en grop. För jag ser inte i denna värld med dess gudar, Maras och Brahmas, bland mängden av asketer och brahminer, gudar och människor, någon som skulle kunna äta det och fullständigt smälta det utom Tathagatha allena.

Och Cunda, metallsmeden, svarade Den Välsignade och sade:

- Så må det bli, Herre.

Och det som fanns kvar av *sukara-maddava*, grävde han ner i en grop.

20. Sedan återvände han till Den Välsignade, hälsade vördnadsfullt på honom och satte sig ner vid ena sidan. Och Den Välsignade vägledde Cunda i Dhamma och väckte, uppbyggde och glädde honom. Efter detta reste han sig från sin plats och avlägsnade sig.

21. Och kort efter att Den Välsignade hade ätit måltiden som skänkts av Cunda, metallsmeden, kom en hemsk sjukdom över honom, också dysenteri, och han led svåra och dödliga smärtor. Men Den Välsignade uthärdade dem med uppmärksamhet, klar insikt och utan oro.

22. Då talade Den Välsignade till Ananda och sade:

- Kom, Ananda, låt oss fara till Kusinara.

Och vördade Ananda svarade:

- Så må det bli, Herre.

23. När han hade ätit Cundas mat, hörde jag,
Med tålmod de dödliga smärtorna bar han.
Från *sukara-maddava* en varböld
Och förfärlig sjukdom kom över Herren.
Men kvalen uthärdade han. "Kom, låt oss fara
till Kusinara, var hans fullkomligt orädda ord.

Renande av vatten

24. Nu då Den Välsignade var på väg steg han åt sidan från landsvägen och stannade vid foten av ett träd. Och han sade till Vördade Ananda:

- Var vänlig, Ananda, vik ihop översta dräkten i fyra och lägg ner den. Jag är trött och vill vila en stund.
- Så må det bli, Herre.
Och Ananda vek ihop översta dräkten i fyra och lade ner den.

25. Och Den Välsignade satte sig ner på platsen som förberetts för honom och sade till Vördade Ananda:

- Var vänlig, Ananda, och ge mig vatten, Jag är törstig, Ananda, och vill dricka.

26 Och Vördade Ananda svarade Den Välsignade:

- Men just nu, Herre, har ett stort antal vagnar, fem hundra vagnar, passerat över och det grunda vattnet har trängts genom av hjulen så att det flyter oroligt och gyttjigt. Men Kakutthafloten, Herre, ligger helt nära och dess vatten är rent, behagligt, kallt och kristallklart. Det är ligger nära och vackert. Där kan Den Välsignade släcka sin törst och vila sina lemmar.

27-29. Men en andra gång framställde Den Välsignade sin önskan och Ananda svarade honom som förut. Och för tredje gången sade Den Välsignade:

- Var vänlig, Ananda, och ge mig vatten, Jag är törstig, Ananda, och vill dricka.

30. Då svarade Vördade Ananda och sade:

- Så må det bli, Herre.

Och han tog skålen och gick till vattnet. Och det grunda vattnet som hade trängts igenom av hjulen så att det flöt oroligt och gyttjigt, blev klart och lugnt, rent och behagligt när Vördade Ananda närmade sig.

31. Då tänkte Vördade Ananda:

- Fantastisk och mest underbar är verkligen Tathagathas kraft och ära.

32. Och han tog vatten i skålen och gav till Den Välsignade och sade:

- Fantastisk och underbarast är verkligen Tathagathas kraft och ära. För detta grunda vatten som hade trängts igenom av hjulen så att det flöt oroligt och gyttjigt, blev klart och lugnt, rent och behagligt när jag närmade mig. Nu må Den Välsignade dricka vattnet. Må Den Välsignade dricka.

Och Den Välsignade drack vattnet.

Pukkusa av Malla-släkten

33. Nu inträffade att Pukkusa av Malla-släkten, som var en lärjunge till Alara Kalama, passerade förbi på sin väg från Kusinara till Pava.

34. Och när han såg Den Välsignade sitta vid foten av ett träd, närmade hans sig honom, hälsade vördnadsfullt och satte sig vid hans sida. Och han talade till Den Välsignade och sade:

- Fantastiskt är det, Herre, underbarast Herre, är det lugnets tillstånd, vari dessa som gått vidare från världen förblir.

35. För en gång, Herre, var Alara Kalama på resa och han steg han åt sidan från landsvägen och stannade vid vägkanten vid foten av ett träd för att komma igenom dagens hetta. Och det hände, Herre att ett stort antal kärror, jämnt femhundra kärror passerade förbi honom, en efter en. Och då, Herre, närmade sig en viss man som följde bakom tåget av kärror, och talade till honom och sade: `Såg ni, min herre, ett stort antal kärror passera förbi?` Och Alara Kalama svarade honom: `Jag såg dem inte, broder`. `Men oväsendet, min herre, hörde ni väl?` `Jag hörde det inte`, broder. Då frågade mannen honom: `Då, min herre, sov ni kanske?` `Nej, broder, jag sov inte`. `Men min herre, var ni medveten?` `Det var jag, broder`. Då sade mannen: `Då, min herre, samtidigt medveten och vaken såg ni ändå inte det stora antalet kärror, jämnt femhundra, som passerade förbi en efter en, inte heller hörde oväsendet? Varför, min

herre, er munkdräkt är täckt med deras damm!´ Och Alara Kalama svarade och sade:
`Så är det, broder´.

36. - Och till den mannen, o Herre, kom tanken: Fantastiskt är det, underbarast är det lugnets tillstånd, vari dessa som gått vidare från världen förblir. Och det uppstod hos honom en stor tillit till AlaraKalama, och han gick sin väg.

37. - Nå, vad tänker du Pukkusa? Vad är svårare att göra, svårare att träffa på - att en man samtidigt medveten inte skulle se ett stort antalet kärror, jämnt femhundra, som passerade förbi honom en efter en, inte heller höra oväsendet, eller att någon, medveten och vaken, mitt under ett häftigt regn, med åskan rullande, lysande blixtar och åskans skrällande varken skulle se det eller höra oväsendet?

38. - Vad är, o Herre, femhundra kärror - för att inte tala om sex, åtta, niohundra eller tusen eller hundratusentals kärror - jämfört med detta?

39. - Så en gång, Pukkasa, vistades jag vid Atuma och hade min boning i en lada där. Och vid den tiden blev det ett häftigt regn, med åskan rullande, lysande blixtar och åskans skrällande. Och två bönder som var bröder dödades nära ladan tillsammans med fyra oxar, och en stor folkmassa kom ut från Atuma till platsen där de dödades.

40. Så vid den tiden, Pukkasa, kom jag ut från ladan och vandrade fram och tillbaka i tankar framför dörren. Och en särskild man från den stora folkmassan närmade sig mig, hälsade vörtnadsfullt och ställde sig vid min sida..

41. Och jag frågade honom:

- Varför broder, har denna stora folkmassa samlats ihop?

Och han svarade mig:

- Just nu, Herre, blev det ett häftigt regn, med åskan rullande, lysande blixtar och åskans skrällande. Och två bönder som var bröder dödades nära ladan tillsammans med fyra oxar. Det är på grund av detta som denna som den stora folkmassan samlats. Men var, Herre fanns du?

`Jag var här broder.´ `Ändå Herre, såg du det inte?´ `Jag såg det inte, broder´. `Men oväsendet, Herre, hörde du säkert?´ `Jag hörde det inte, broder.´ Sedan frågade denne man mig: `Då, min herre, sov ni kanske?´ `Nej, broder, jag sov inte´. `Men min herre, var ni medveten?´ `Det var jag, broder´. Då sade mannen: Då, min herre, samtidigt medveten och vaken mitt i ett häftigt regn, med åskan rullande, lysande blixtar och åskans skrällande varken såg eller hörde du detta?´ Och jag svarade honom och sade:
`Det gjorde jag inte, broder.´

42. - Och till denna man, Pukkasa, kom tanken: `Fantastiskt är det, underbarast är det lugnets tillstånd, vari dessa som gått vidare från världen förblir. Och det uppstod hos honom en stor tillit till mig, och han hälsade vörtnadsfullt, och med höger sida vänd mot mig avlägsnade han sig

43. När detta hade blivit sagt, sade Pukkasa av Malla-släkten till Den Välsignade:

- Den tillit, o Herre, som jag hade i Alara Kalama, sprider jag nu ut till den mäktiga vinden, jag låter det bäras iväg som av en flytande ström! Ypperligt, o Herre, det mest ypperliga, o Herre! Det är, o Herre, som om man satt upprätt det som varit kastat omkull, eller visat det som varit dolt, eller att visa vägen för någon som gått vilse, eller tänt en lampa i mörkret så att de som har ögon må se - och så har Den Välsignade lagt fram Dhamma på många sätt. Och, o Herre, Jag tar min tillflykt till Den Välsignade, Dhamma och munkförsamlingen. Må Den Välsignade ta emot mig som sin lärjunge, en som tagit tillflykt till livets slut.

44. Sedan talade Pukkasa av Malla-släkten till en särskild man och sade:

- Ge mig genast, min vän, två uppsättningar guldfärgade munkdräkter, skinande och redo att bära.

Och mannen svarade honom:

- Så må det bli, min herre.

45. Och när munkdräkterna hämtats gav Pukkasa av Malla-släkten dem till Den Välsignade och sade:

- Må Den Välsignade, o Herre, av medkänsla ta emot dessa från mig.

Och Den Välsignade sade:

- Klä mig i den ena, Pukkusa, och Ananda i den andra.

- Så må det bliva, Herre.

Och han klädde därpå Den Välsignade i den ena och Vördade Ananda i den andra.

46. Och Den Välsignade vägledde Pukkasa av Malla-släkten i Dhamma och vekte, uppbyggde och gladde honom. Efter det, reste Pukkusa sig från sin plats, hälsade vördnadsfullt på Den Välsignade och avlägsnade sig och med höger sida vänd mot honom.

47. Och sedan efter att Pukkasa av Malla-släkten och hans släkt hade avlägsnat sig, ordnade Vördade Ananda uppsättningen av guldfärgade munkdräkter, skinande och redo att bära, på Den Välsignades kropp. Men när uppsättningen ordnats på Den Välsignades kropp, blev den liksom bleknad och dess glans fördunklad.

48. Och Vördade Ananda sade till Den Välsignade:

- Fantastiskt är det hur klart och strålande Tathagatas hud synes! Denna uppsättning av guldfärgade munkdräkter, skinande och redo att bära, som nu ordnats på Den Välsignades kropp verkar ha bleknat och dess glans fördunklats.

49. - Så är det Ananda. Det finns två tillfällen när Tathagatas hud synes ytterst klar och strålande. När är dessa två? Natten, Ananda, när Tathagata blev fullt upplyst i oöverträffad högsta Upplysning, och natten då Tathagata kommer till sin slutliga bortgång i Nibbanatillståndet i vilket inget inslag av fastklamrande finns. Dessa Ananda är de två tillfällen när Tathagatas hud synes ytterst klar och strålande.

50. Och nu idag, in den sista nattvåken, Ananda, i Mallas saladunge, i Kusinaras omgivning mellan två salaträd, kommer Tathagata att inträde i sin Parinibbana. Så nu, Ananda, låt oss gå till Kakutthavfloden.

51. Klädd i Pukkasas gåva, den guldfärgade munkdräkten,
Mästarens form var strålande att se.

Vid Kakutthavfloden

52. Sedan gick Den Välsignade till Kakutthavfloden tillsammans med en stor munkförsamling.

52. Och han gick ner till vattnet och badade och drack. Och när han kom tillbaka från vattnet igen, gick han till Mangodungen och talade där till Vördade Cundaka och sade:

- Vik min klädnad fyra gånger, Cundaka, och lägg ner den, jag är trött och vill vila en stund.

- Så må det bli, Herre

Och Cundaka vek klädnaden fyra gånger och lade ner den.

54. Och Den Välsignade lade sig ner på sin högra sida, i lejonställning, och vilade den ena foten på den andra, och placerat sig, så uppmärksam och med klar förståelse, med tidpunkten för uppkomsten kvarhållen i sinnet. Och Vördade Cundaka satte sig ner framför Den Välsignade.

55. Buddha kom till Kakuttha flod,
Där kylig och kristallklar den ljuva ström flöt;
Där tvättad i klart vatten hans trötta kropp.

Buddha – han i hela världen den enastående!
Och efter bad och dryck. Läraren tog sig rakt
Över, bhikkhus myllrande skara följde honom.

Efter samtal om de Heliga sanningarna, den store Mästaren
Mot Mangodungen tog sin väg.
Där till den äldre Cundaka han talade:
"Lägg ner min klädnad, vikt i fyra."
Då den äldre, snabbt som en ljusstråle,
Skyndade Lärarens vilja att lyda.
Trött, Herren sedan lade sig ner på mattan,
Och Cunda på marken framför honom sig satte.

Lindränd av Cundas ånger

56. Sedan talade Den Välsignade till Vördade Ananda och sade:

- Det kommer kanske att hända, Ananda att någon vill orsaka Cunda, metallsmiden, ånger genom att säga: "Det är ingen vinst för dig, min vän Cunda, utan en förlust, att det var från dig Tathagata tog sin sista allmosemåltid och sedan kom till sitt slut." Alltså, Ananda, skall Cundas ånger fördrivas på detta sätt: "Det är en vinst för dig, min vän Cunda, en välsignelse. att Tathagata tog sin sista allmosemåltid från dig och sedan kom till sitt slut. Ty, min vän, ansikte mot ansikte med Den Välsignade har jag hört och lärt: Det finns två offer av föda som är jämställda med förverkligande, med resultat, som i storhet överträffar förverkligande och resultat av några andra offer av föda. Vilka två? Det ena är att delta vid sidan av Tathagata innan han blev helt upplyst i oöverträffad, enastående Upplysning och det andra att delta vid sidan av Tathagata innan han går in i Nibbanas tillstånd i vilket inga spår av fastklamrande återstår. Genom sin handling har värdige Cunda samlat merit som ger långt liv, skönhet, välmående, ära, himmelsk återfödelse och högsta makt." Så, Ananda skall Cundas, metallsmiden, ånger fördrivas.

57. Sedan yttrade Den Välsignade som väl förstod detta, vidare det högtidliga yttrandet:

Den som ger, hans dygd skall öka.
Den som har självkontroll bär inget hat,
Den som är skicklig i dygd, undviker det onda,
Och utrotar begär och hat,
Och alla villfarelser, kommer att få frid.

Del 5

I Kusinara

Platsen för vila

1. Sedan vände sig Den Välsignade till Vördade Ananda och sade:

- Kom, Ananda. Låt oss fara över till Hiraññavatis andra strand och gå till Mallas saladunge i närheten av Kusinara

- Så må det bli, Herre.

2. Och Den Välsignade for tillsammans med ett stort sällskap av munkar över till Hiraññavatis andra strand och gick till Mallas saladunge i närheten av Kusinara. Och där talade han till Vördade Ananda och sade:

3. - Ananda, gör redo en bädd mellan de två tvillingsalaträden med huvudet åt norr. Jag är trött, Ananda, och vill ligga ner.

- Så må det bli, Herre.

Och Vördade Ananda gjorde som Den Välsignade bett honom att göra.

Sedan lade sig Den Välsignade ner på sin högra sida i lejonställning och vilade den ena foten på den andra, och placerade sig så, uppmärksam och med klar förståelse.

4. Vid denna tid slog de två tvillingsalaträden ut i full blom trots att det inte var blomningstiden. Och blommorna regnade över Tathagathas kropp och droppade och spred och strödde ut sig i vördnad för Tathagatha. Och himmelska mandaravablommor och stoft av överjordisk sandelträ regnade ner från skyn över Tathagathas kropp och droppade och spred och strödde ut sig i vördnad för Tathagatha. Och ljudet från överjordiska röster och instrument frambringade musik i luften av vördnad för Tathagatha.

5. Och Den Välsignade talade till Vördade Ananda och sade:

- Ananda, de två tvillingsalaträden är i full blom trots att det inte är blomningstiden. Och blommorna regnar över Tathagathas kropp och droppar och sprider och strör ut sig i vördnad för Tathagatha. Och himmelska mandaravablommor och stoft av överjordisk sandelträ regnar ner från skyn över Tathagathas kropp och droppa och sprider och strör ut sig i vördnad för Tathagatha. Och ljudet från överjordiska röster och instrument frambringar musik i luften av vördnad för Tathagatha.

6. Ändå är det inte så, Ananda, att Tathagatha är respekterad, ärad, högaktad, vördad och hedrad i högsta grad. Men, Ananda, vilken munk, nunna, lekman eller lekvinna som står fast vid Dhamma, lever rättrådigt i Dhamma, vandrar Dhammas väg, så är det på grund av en sådan som Tathagatha är respekterad, ärad, högaktad, vördad och hedrad i högsta grad. Därför, Ananda, skall ni träna er så: "Vi skall stå fast vid Dhamma, leva rättrådigt i Dhamma, vandra Dhammas väg."

Gudarnas bedrövelse

7. Och vid den tiden stannade Vördade Upavana framför Den Välsignade och fläktade honom. Och Den Välsignade tillrättavisdade honom och sade:

- Gå åt sidan, munk, och stå inte framför mig.

8. Och då kom tanken till Vördade Ananda:

- Denna Vördade Upavana har betjänat Den Välsignade under lång tid, följt honom nära och hjälpt honom. Ändå, nu precis vid slutet, tillrättavisar Den Välsignade honom. Vad är

då skälet, vad är orsaken för Den Välsignade att tillrättvisa Vördade Upavana och säga: "Gå åt sidan, munk, och stå inte framför mig".

9-10. Och Vördade Ananda talade om sin tanke för Den Välsignade. Den Välsignade sade:

- Överallt i det tiofaldiga världssystemet, Ananda, finns det knappt någon av gudarna som inte har samlats tillsammans för att titta på Tathagatha. På ett avstånd av tolv yojanas (*1 yojana = ca 6,5 mil*) runt Mallas saladunge nära Kusinara finns det inte en fläck som skulle kunna utmärkas med spetsen av ett hårstrå som inte är fyllt med mäktiga gudar. Och dessa gudar, Ananda, klagar: "Fjärran ifrån har vi kommit för att titta på Tathagatha. För sällan i världen inträffar uppkomsten av Tathagathas, arahanter, Fullt Upplysta. Och denna dag, vid sista nattväkten, kommer Tathagathas Parinibbana att inträffa. Men denna munk med stora krafter har placerat sig rakt framför Den Välsignade, och döljer honom så att nu, vid detta slut, är vi förhindrade att se på honom" Så, Ananda, klagar gudarna.

11. - Vilka slags gudar, Herre, känner Den Välsignade till?

12-13. - Det finns gudar, Ananda, i rymden och på jorden, som är världsligt sinnade, med ovårdad hår gråter de, med upplyfta armar gråter de; de kastar sig på marken, rullar från sida till sida, klagande: "Alltför snart har Den Välsignade nått sin Parinibbana! Alltför snart har Den Lycklige nått sin Parinibbana. Alltför snart kommer Världens Öga att försvinna ur sikte!"

14. Men de gudar som är befriade från lidelse, medvetna och förstående, begrundar på detta sätt: "Obeständiga är alla sammansatta ting. Hur skulle det kunna vara på annat vis?"

Anandas bekymmer

15. - Förut, Herre, kunde munkarna, sedan de lämnat sitt uppehållsställe efter regnen, ge sig iväg för att se Tathagatha, och det var för oss gagn och nytta att få förenas med dessa mycket vördade munkar som kom för att få företräde inför Den Välsignade och att vänta på honom. Men, Herre, när Den Välsignade har lämnat, kommer vi inte längre att ha denna denna gagn och nytta.

Fyra pilgrimsplatser

16. - Det finns fyra platser, Ananda, som en from människa bör besöka och se på med känslor av vördnad. Vilka är de fyra?

17 Här föddes Tathagatha. Detta, Ananda är en plats som en from människa bör besöka och se på med känslor av vördnad.

18. Här blev Tathagatha fullt upplyst i oöverträffad, enastående Upplysning. Detta, Ananda är en plats som en from människa bör besöka och se på med känslor av vördnad.

19. Här satte Tathagatha den ej överträffade Dhammas Hjul i rullning. Detta, Ananda är en plats som en from människa bör besöka och se på med känslor av vördnad.

20. Här uppnådde Tathagatha Nibbanas tillstånd i vilket inget fastklamrande återstår. Detta, Ananda är en plats som en from människa bör besöka och se på med känslor av vördnad.

21. Dessa Ananda är de fyra platser som en from människa bör besöka och se på med känslor av vördnad. Och sannerligen kommer de att komma till dessa platser, Ananda, fromma munkar och nunnor, lekmän och lekvinnor och begrunda: " Här föddes Tathagatha! Här blev Tathagatha fullt upplyst i oöverträffad , enastående Upplysning!

Här satte Tathagatha det ej överträffade Dhammas Hjul i rullning. Här uppnådde Tathagatha Nibbanas tillstånd i vilket inget fastklamrande återstår!

22. Och vem, Ananda, som än kommer att dö på en sådan pilgrimsfärd med sitt hjärta fast grundat i tillit, kommer att vid kroppens uppbrott, efter döden, återfödas i den himmelska världens lycka.

23. Då sade Vördade Ananda till Den Välsignade:

- Hur, Herre, hur skall vi uppträda mot kvinnor?
- Se inte på dem, Ananda.
- Men, Herre, om vi ser på dem?
- Tala inte, Ananda.
- Men Herre, om de talar till oss?
- Då Ananda, skall ni upprätthålla medvetenhet.

24. Då sade Vördade Ananda:

- Hur skall vi göra, Herre, för att respektera Tathagathas kropp?
- Avhåll er inte från att hedra Tathagathas kropp. Hellre skall ni sträva, Ananda, ivrigt för er egen skull, för ert eget goda. Orubbligt, ivrigt och beslutsamt skall ni göra ert bästa att göra ert eget goda. För det finns, Ananda, visa ädla, visa brahmaner och visa lekmän som är efterföljare till Tathagatha, och det är de som kommer att visa vördnad för Tathagathas kropp.

25. Då sade Vördade Ananda:

- Men hur, Herre, skall de göra, Herre, för att respektera Tathagathas kropp?
- På samma sätt, Ananda, som för en världslig härskare.
- Men hur, Herre, skall de göra för att respektera en vanlig världslig härskares kropp?

26. - En världslig härskares kropp, Ananda sveps först med nytt linne och sedan med kardad bomull och så görs det med upp till femhundra lager av linne och femhundra av bomull. När det gjorts placeras den världslige härskarens kropp i en tom oljetunna av järn som är innesluten i en annan järntunna, ett likbål byggs av alla slags väldoftande trä och så bränns den världslige härskarens kropp och vid en vägkorsning reses en stupa för den världslige härskaren. Så görs det, Ananda, med en världslig härskares kropp. Och också, Ananda, så som med den världslige härskarens kropp, skall det göras med Tathagathas kropp, och vid en korsväg skall också en stupa resas för Tathagatha. Och vem som än tar med till denna plats, blomsterkransar eller rökelse eller sandelmassa eller visar vördnad och vars sinne blir lugnt där – skall det bli till hans eller hennes välbefinnande och lycka för en lång tid.

27. Det finns fyra människor, Ananda, som är värda en stupa. Vilka är de fyra? En Tathagatha, en Arahant, en Fullt Upplyst är värd en stupa, så också en Paccekabuddha och en lärjunge till Tathagatha och en världslig härskare.

28-31. Och varför, Ananda, är en Tathagatha, en Arahant, en Fullt Upplyst värd en stupa? Eftersom, Ananda, vid tanken "Detta är en stupa för en Tathagatha, en Arahant, en Fullt Upplyst", många människors hjärtan kommer att bli lugnade och lyckliga. Och sålunda lugnade med sina sinnen fast grundade i tillit, kommer de att vid kroppens uppbrott, efter döden, återfödas i den himmelska världens lycka. Och så också vid tanken: "Detta är en stupa för denna Paccekabuddha"! Eller "Detta är en stupa för en lärjunge till denna Tathagatha"! Eller detta är en stupa för denne rättfärdige härskare som regerade enligt Dhamma. - blir de många människornas hjärtan lugnade och lyckliga, och sålunda lugnade med sina sinnen fast grundade i tillit, kommer de att vid kroppens uppbrott, efter döden, återfödas i den himmelska världens lycka. Och det är på grund av detta, Ananda, som dessa fyra människor är värda en stupa.

Anandas bedrövelse

32. Då gick Vördade Ananda till viharan och lutade sig mot dörrposten och grät:
- Jag är fortfarande bara en lärjunge som övervunnit strömmen och måste fortfarande sträva efter min egen fullkomlighet. Men ack, min Mästare som hade sådan medkänsla med mig, håller på att dö!

33. Och Den Välsignade talade till munkarna och sade:
- Munkar, var är Ananda?
- Vördade Ananda, Herre, har gått till viharan och stod där lutad mot dörrposten och grät: "Jag är fortfarande bara en lärjunge som övervunnit strömmen och måste fortfarande sträva efter min egen fullkomlighet. Men ack, min Mästare som hade sådan medkänsla med mig, håller på att dö!"

34. Då bad Den Välsignade en speciell munk att hämta Vördade Ananda till sig och sade:
- Gå, munk, och säg till Ananda: "Min vän Ananda, Mästaren kallar på dig".
- Så må det bli, Herre.
Och denne munk gick och talade till Vördade Ananda som Den Välsignade hade bett honom om. Och Vördade Ananda gick till Den Välsignade, böjde sig ner för honom och satte sig ner vid den ena sidan.

35. Då talade Den Välsignade till Vördade Ananda och sade:
- Nog så, Ananda! Sörj inte, klaga inte! För har jag inte undervisat från allra första början att allt som är kärt och älskat måste bli förändring, separation och avskiljande? Att det som är fött, kommit till, är sammansatt och underkastat förfall, hur kan man säga om det: "Må det inte bli upplöst?" Det finns inte något sådant tillstånd för saker. Nu, Ananda, har du under lång tid hjälpt Tathagatha med allomfattande kärlek i handling, ord, vänligt, behagligt med hela hjärtat och övermåttan. Stor godhet har du samlat, Ananda! Nu skall du fortsätta lägga ner energi och snart kommer du att bli fri från fläckarna.

Lovprisande av Ananda

36. Sedan vände sig Den Välsignade till munkarna och sade:
- Munkar, De Välsignade, Arahamanerna, Fullt Upplysta från förfluten tid hade också utmärkta och hängivna munkar som följeslagare sådana som jag har i Ananda. Och så kommer också munkar, De Välsignade, Arahamanerna, Fullt Upplysta att ha i framtiden.

37. Duglig och klok är Ananda, munkar, för han vet den lämpliga tiden för munkar att få företräde hos Tathagatha, och tiden för nunnor, tiden för lekman och lekvinnor, tiden för kungar och för statens ministrar, tiden för andra sekters lärare och deras efterföljare.

38. Ananda, munkar, har fyra ovanliga och förträffliga egenskaper. Vilka är de fyra? Om, munkar, ett sällskap av munkar skulle gå för att se Ananda skulle de glädjas över att se honom, och om han då talade till dem om Dhamma skulle de bli glada av hans samtal, och när han blev tyst skulle de bli besvikna. Så är det också när nunnor, lekmän eller lekvinnor går för att se Ananda att de blir glada över att se honom, och om han då talar till dem om Dhamma blir de glada av hans samtal, och när han blir tyst blir de besvikna.

39. En världslig härskare, munkar, har fyra ovanliga och förträffliga egenskaper. Vilka är de fyra? Om, munkar, ett sällskap av ädla skulle gå för att se den världslige härskaren skulle de glädjas över att se honom, och om han då talade till dem skulle de bli glada av hans tal, och när han blev tyst skulle de bli besvikna. Så är det också när ett sällskap av brahmaner, av husägare eller av asketer går för att se en världslig härskare.

40. Och precis på samma sätt, munkar, har Ananda dessa fyra ovanliga och förträffliga egenskaper.

Kusinaras forna ära

41. När detta sagts, talade Vördade Ananda till Den Välsignade och sade:

- Låt detta nu inte hända, Herre, att Den Välsignade skulle dö på denna tarvliga plats, denna ociviliserade lilla stad mitt i skogen, bara en utpost i provinsen. Det finns betydande städer, Herre, som Campa, Rajagaha, Savatthi, Saketa, Kosambi och Benares, må Den Välsignade få sin slutliga död i en av dessa. För i dessa städer vistas många välbärgade ädla, brahmaner och husägare, som är Tathagathas efterföljare och skulle visa vördnad för Tathagathas kvarlevor.

42. - Säg inte så, Ananda, Säg inte: "Denna tarvliga plats, denna ociviliserade lilla stad mitt i skogen, bara en utpost i provinsen." För länge sen, Ananda, fanns det en kung vid namn Maha Sudassana, som var en världslig härskare, en rättfärdig, en erövrare av världens fyra väderstreck, vars rike var grundat på säkerhet, och som var försedd med de sju juvelerna (*Kommentar: en världslig härskares sju juveler: det magiska hjulet, symbol för suveränitet; hans underbara elefant; hans häst; hans vackra hustru; hans dyrbara klenod; hans skatter och hans rådgivare*). Och denne kung Maha Sudassana, Ananda, hade sitt kungliga palats här i Kusinara, som sedan kallades Kusavati, och det omfattade tolv yojanas (= 1 y = ca 64, 4 km) från öst till väst och sju från norr till söder.

43. Och mäktig, Ananda, var Kusavati, huvudstaden, blomstrande och välbefolkad, ofta besökt av människor och rikt försedd med mat. Och precis som gudarnas kungliga palats, Alakamanda, är mäktigt, blomstrande och välbefolkad, ofta besökt av gudar och rikt försedd med mat, så var det kungliga palatset i Kusinara.

44. Kusavati, Ananda, ljöd oavbrutet dag och natt av tio ljud . Elefanter trumpetande, hästars gnäggande, vagnars skrammel, trumslag från små och stora trummor, musik och sång, hurrarop. Handklappning och rop "Ät, drick och var glad!".

Mallafolkets bedrövelse

45. - Gå nu, Ananda, till Kusinara och meddela mallasfolket: "Idag, vassethas, i den sista nattvakten kommer Tathagathas Parinibbana att äga rum. Närma er, vassethas, kom närmare! Bli inte ångerfulla senare vid tanken: `Det var i vår lilla stad Tathagathas Parinibbana ägde rum men vi underlät att se honom vid slutet!`"

- Så må det bli, Herre.

Och Vördade Ananda förberedde sig, tog skål och munkdräkt och gick med följeslagare till Kusinara.

46. Nu vid denna tid hade mallasfolket samlats i rådsbyggnaden för någon offentlig angelägenhet. Och Vördade Ananda närmade sig dem och meddelade:

- Idag, vassethas, i den sista nattvakten kommer Tathagathas Parinibbana att äga rum. Närma er, vassethas, kom närmare! Bli inte ångerfulla senare vid tanken: `Det var i vår lilla stad Tathagathas Parinibbana ägde rum men vi underlät att se honom vid slutet!`

47. När de hörde Vördade Ananda tala dessa ord, blev mallafolket med sina söner, sina hustrur, och sina sonhustrur i högsta grad sorgsna i hjärtat och bedrövade och några med upplöst hår, med upplyfta armar grät i förtvivlan, slängde sig på marken och rullade från sida till sida och klagade:

- Alltför snart når Den Välsignade sin Parinibbana! Alltför snart når Den Lycklige sin Parinibbana! Alltför snabbt kommer världens öga att försvinna ur synhåll!

48. Och sålunda drabbade och fyllda med sorg gick mallafolket med sina söner, sina hustrur, och sina sonhustrur till Saladungen, Mallafolkets rekreationspark, platsen där Vördade Ananda var.

49. Och tanken uppsteg hos Vördade Ananda: "Om jag skulle låta mallasfolket från Kusinara betyga sin vördnad för Den Välsignade en och en, kommer natten att nå

gryning innan de alla har visat sig för honom. Låt mig därför dela upp dem efter klan, varje familj i en grupp, och så visa dem till Den Välsignade så här: `Av mallafolket, med det och det namnet, Herre, med sina hustrur, och barn betygar sin vörndnad inför Den Välsignade fötter.`”

50. Och Vördade Ananda delade upp dem efter klan, varje familj i en grupp, och visade dem till Den Välsignade. Så det var Vördade Ananda som orsakade att mallafolket från Kusinara visades till Den Välsignade efter klan, varje familj i en grupp redan i den första nattvåkten.

Den sista omvändelsen

51. Då vistades vid denna tid en vandrande asket vid namn Subbadda i Kusinara. Och Subbadda, den vandrande asketen, hörde att detta sades: ”Idag, i den tredje nattvåkten kommer asketen Gotamas Parinibbana att äga rum.”

52. Och tanken uppstod hos honom: ”Jag har hört detta sägas av gamla och vördade asketer, lärares lärare, att framträdanden av Tathagathas, arahanter, fullt Upplysta är sällsynta i världen. Nu, just denna dag i den tredje nattvåkten kommer asketen Gotamas Parinibbana att äga rum. Nu finns det tvivel hos mig, men till viss del har jag tilltro till asketen Gotama, att han skulle kunna undervisa mig om Dhamma och att ta bort tvivlet.”

53. Sedan gick asketen Subbadda till Saladungen, Mallafolkets rekreativspark och närmade sig Vördade Ananda och sade Vördade Ananda sin tanke. Och han talade till Vördade Ananda och sade:

- Min vän Ananda, Det skulle vara bra om jag kunde få lov att visa mig för asketen Gotama

54. Men Vördade Ananda svarade honom och sade:

- Nog, min vän Subbadda! Stör inte Tathagatha. Den Välsignade är trött.

55-56. Bara en sekund och i tredje timmen framställde asketen Subbadda sin önskan och en sekund och i tredje timmen avvisade Vördade Ananda honom.

57. Och Den Välsignade hörde talet mellan dem och han kallade på Vördade Ananda och sade:

- Stopp, Ananda ! Avvisa inte Subbadda. Subbadda, Ananda, må visa sig för Tathagatha. För vad han än vill fråga mig, kommer han att fråga för kunskaps skull och inte som förolämpning. Och det svar jag ger honom, kommer att förstås med lätthet.

58. Därpå sade Vördade Ananda till den vandrande asketen Subbadda:

- Gå då, min vän Subbadda, Den Välsignade ger dig lov.

59. Sedan närmade sig asketen Subbadda Den Välsignade och hälsade honom vördsamt. Och efter utbytet av vänliga hälsningar och hövlighet satte sig den vandrande asketen Subbadda vid ena sidan och han vände sig till Den Välsignade och sade:

- Det finns, vördade Gotama, asketer och brahmaner som är ledare för stora följen av lärjungar, som har stora följen, som är ledare av skolor, välkända och berömda, och högaktade av mängden, sådana lärare som Purana Kassapa, Makkhali Gosala, Ajita Kesakambali, Pakudha Kaccayana, Sañjaya Belatthiputta, Nigantha Nattapura. Har alla dessa nått förverkligande, som var och en av dem har trott, eller har ingen av dem, eller är det så att några har nått förverkligande och andra inte?

60. - Nog, Subbadda! Låt det vara som det är, vare sig alla har nått förverkligande som var och en av dem har trott, eller ingen av dem, eller att några har nått förverkligande och andra inte. Jag vill undervisa Dhamma för dig, Subbadda, lyssna noga och

uppmärksamt. Jag skall tala.

- Så må det bli, Herre.

Lejonvrålet

61. Och Den Välsignade talade och sade:

- I vilken .Dhamma och Disciplin som helst där det inte finns Den Ädla Åttafaldiga Vägen, finns varken en verklig asket av den första, andra, tredje eller fjärde graden av helighet. *(De fyra graderna av helighet är att ha övervunnit strömmarna, att ha övervunnit någon mer återfödelse, att ha övervunnit återfödelse, att ha funnit vägen till upplysning)*

. Men I vilken .Dhamma och Disciplin som helst där det finns Den Ädla Åttafaldiga Vägen, finns verkliga asketer av den första, andra, tredje eller fjärde graden av helighet. Nu, i denna Dhamma och Disciplin, Subhadda, finns Den Ädla Åttafaldiga Vägen och i den allena finns verkliga asketer av den första, andra, tredje eller fjärde graden av helighet. Utan verkliga asketer är andra lärares system. Men om, Subhadda, munkarna lever rättfärdigt, kommer världen inte att sakna arahanter.

62. Men i ålder av tjugonia var jag, Subhadda,
När jag avsade mig världen för att söka det Goda,
Femtiett år har gått sedan dess, Subhadda,
Och under hela denna tid, en vandrare har jag blivit
I sfären av dygd och sanning,
Och om detta inte varit, det funnits ingen helig
(av första graden)

Och det finns ingen av den första, andra, tredje eller fjärde graden av helighet. Utan verkliga asketer är andra lärares system. Men om, Subhadda, munkarna lever rättfärdigt, kommer världen inte att sakna arahanter.

63. När detta sagts, talade den vandrande asketen Subhadda till Den Välsignade och sade:

- Ypperligt, o Herre, det mest ypperliga, o Herre! Det är, o Herre, som om man satt upprätt det som varit kastat omkull, eller visat det som varit dolt, eller att visa vägen för någon som gått vilse, eller tänt en lampa i mörkret så att de som har ögon må se – och så har Den Välsignade lagt fram Dhamma på många sätt. Och, o Herre, Jag tar min tillflykt till Den Välsignade, Dhamma och munkförsamlingen. Må Den Välsignade ta emot mig som sin lärjunge, och också till den högre ordinationen.

64. - För var och en, Subhadda, som varit en tidigare efterföljare till en annan troslära och som önskar att få tillträde till högre ordination i denna Dhamma och Disciplin, återstår en prövning under en period av fyra månader. Vid slutet av dessa fyra månader, om munkarna är nöjda med honom, beviljar de honom högre ordination som munk.

66. Men Den Välsignade kallade på Vördade Ananda och sade till honom:

- Ananda, Låt Subhadda få tillträde till Orden.

Och Vördade Ananda svarade:

- Så må det bli, Herre.

67. Sedan sade den vandrande asketen Subhadda till Vördade Ananda :

- Det är en förmån för dig, Ananda, en välsignelse, att du i närvaro av Mästaren själv har fått ta emot ordination som lärjunge.

68. Så skedde att den vandrande asketen Subhadda, i närvaro av Den Välsignade tog emot tillstånd och högre ordination. Och från denna tid av hans ordination, förblev Vördade Subhadda ensam, isolerad, ivrig och beslutsam. Och inom kort nådde han målet för vilket en aktningvärd man går vidare från hem till hemlöshet, det yttersta målet i det heliga livet, och efter att han förverkligat sig själv i högre kunskap, vistades han däri. Han visste: "Förstörd är födelse, det högre livet har fullbordats, ingenting mer finns att

göras och bakom detta liv finns inget kvar". Och Vördade Subhadda blev ännu en annan av arahanter och var den sista anhängare som omvändes av Den Välsignade själv.

Del 6 **Bortgången**

Den Välsignades sista uppmaning

1. Nu talade Den Välsignade till Vördade Ananda och sade:

- Kanske, Ananda, att det till några bland er tanken kommer: "Slut är Mästarens ord, vi har ingen Mästare längre" Men, Ananda, så skall man inte tänka. Därför att, som jag har förklarat och gjort känt som Dhamma och Disciplinen, de skall bli er Mästare när jag är borta.

2. Och nu, Ananda eftersom munkarna hälsar varandra som "vän", låt det inte vara så när jag är borta. De äldre munkarna, Ananda. må hälsa de yngre med deras namn. deras familjenamn eller som "vän" (*pali: avuso*), men de yngre munkarna skall hälsa de äldre med "Vördade" (*pali: bhante eller ayasma*).

3. Om det önskas, Ananda, må Sanghan när jag är borta, avskaffa de mindre och mindre viktiga reglerna..

4. Ananda, när jag är borta, låt den högre påföljden utdömas av munken Channa.

- Men vilken, Herre, är den högre påföljden?

- Munken Channa, Ananda må säga vad han vill, men munkarna skall varken samtala med honom eller förmana honom eller tillrättavisa honom.

5. Sedan vände sig Den Välsignade till munkarna och sade:

- Kanske, munkar, att en av är i tvivelsmål eller förvirring såväl om Buddha, Dhamma som Sanghan eller vägen eller utövandet. Dessutom, munkar! Ha inte ånger senare vid tanken: "Mästaren stod ansikte mot ansikte med oss, ändå försummade vi att fråga honom"

6. Men när detta sagts var munkarna tysta. Och ännu en andra och en tredje gång sade Den Välsignade till dem:

- Kanske, munkar, att en av är i tvivelsmål eller förvirring såväl om Buddha, Dhamma som Sanghan eller vägen eller utövandet. Dessutom, munkar! Ha inte ånger senare vid tanken: "Mästaren stod ansikte mot ansikte med oss, ändå försummade vi att fråga honom"

Och för andra och tredje gången var munkarna tysta. Då sade Den Välsignade till dem:

- Det kanske, munkar, är av respekt för Mästaren som ni inte ställer några frågor. Då, munkar, låt vän tala till vän.

Fortfarande var munkarna tysta.

7. Och Vördade Ananda talade till Den Välsignade och sade:

- O Herre, Fantastiskt är det verkligen, och det allra mest underbara! Denna tillit till munkförsamlingen har jag, att inte en enda är i tvivelsmål eller förvirring såväl om Buddha, Dhamma som Sanghan eller vägen eller utövandet.

- Av tillit, Ananda, talar du detta. Men nu, Ananda känner Tathagatha med säkerhet att i denna munkförsamlingen inte en enda är i tvivelsmål eller förvirring såväl om Buddha, Dhamma som Sanghan eller vägen eller utövandet. För Ananda, bland dessa femhundra munkar är även den lägsta en övervinnare av strömmarna, säker från undergång, trygg och på väg mot upplysning.

8. Och Den Välsignade vände sig till munkarna och sade:

- Se nu, munkar, jag uppmanar er, Alla sammansatta ting är obeständiga. Sträva med iver.

Hur Den Välsignade gick bort in i Nibbana

9. Därefter inträdde Buddha i den första hänryckningen (jhana). Därifrån uppsteg han sedan till den andra, till den tredje och den fjärde hänryckningen. Sedan uppsteg han från den fjärde hänryckningen och nådde den gränslösa rymdens värld. Därifrån uppsteg han sedan och nådde det gränslösa medvetandet värld. Därifrån uppsteg han sedan och nådde intighetens värld. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den varken förnimmande eller icke-förnimmande världen. Därifrån uppsteg han sedan och nådde upphörandet av varseblivning och förnimmelse.

10. Vördade Ananda talade till Vördade Anuruddha och sade:

- Vördade Anuruddha, den Välsignade har gett upp andan.
- Nej, Vördade Ananda, den Välsignade har inte gett upp andan, han har uppnått upphörandet av varseblivning och förnimmelse.

11. Sedan uppsteg Buddha från upphörandet av varseblivning och förnimmelse och nådde varken varseblivningens eller icke-varseblivningens värld. Därifrån uppsteg han sedan och nådde intighetens värld. Därifrån uppsteg han sedan och nådde det gränslösa medvetandets värld. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den gränslösa rymdens värld. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den fjärde hänryckningen. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den tredje hänryckningen. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den andra hänryckningen. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den första hänryckningen. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den andra hänryckningen. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den tredje hänryckningen. Därifrån uppsteg han sedan och nådde den fjärde hänryckningen. Därifrån uppsteg han och gav sedan omedelbart upp andan.

Världens genklang

12. När den Välsignade hade gått bort blev det samtidigt med hans Parinibbana ett fruktansvärt jordskalv, fasansfullt och häpnadsväckande och åskdånen rullade över himlarna.

13. Och när den Välsignade hade gått bort talade samtidigt med hans Parinibbana devan Brahma Sahampati dessa verser:

Alla måste försvinna - alla varelser som har liv
kommer att lämna allt som hör till kroppen
måste kasta av sig deras sammansatta former, ja även en
Mästare som han, en en makalös varelse
Mäktig i visdom, Den Upplyste, har gått bort.

14. Och när den Välsignade hade gått bort talade samtidigt med hans Parinibbana gudarnas konung Sakka. dessa verser:

Obeständiga är alla sammansatta ting,
Föremål för uppkomst och försvinnande;
Efter att ha uppkommit försvinner de
Angenäm är friden när de för alltid upphör.

14. Och när den Välsignade hade gått bort talade samtidigt med hans Parinibbana Vördade Anuruddha dessa verser:

Ingen rörelse av andning, men med orubbligt hjärta,
Fri från begär och lugn – så, den vise,
kom till sitt slut, lik en flamma släckt, finner befrielse

16. Och när den Välsignade hade gått bort talade samtidigt med hans Parinibbana Vördade Ananda dessa verser:

Sedan var det skräck och håret sot upp, när han,
Den Allt-fullbordande, Buddhan gick bort.

17. Sedan, när Den Välsignade hade gått bort grät några munkar, ännu inte fria från begär, med upplyfta armar och några kastade sig på marken, rullade från sida till sida, klagande: "Alltför snart, nådde Den Välsignade Parinibbana! Alltför snart har Den Lycklige nått Parinibbana. Alltför snart har Världens Öga försvunnit ur sikte!".

Men de munkar som var fria från begär, medvetna och klart förstående, begrundade på följande sätt: "Obeständiga är alla sammansatta ting. Hur skulle det kunna vara på annat vis?".

18. Och Vördade Anuruddha vände sig till munkarna och sade:

- Nog, vänner! Sörj inte, klaga inte! För har inte Den Välsignade förklarat att allt som är kärt och älskat skall bli förändring, fränskiljande och avskiljande? Om det som är fött, kommit till varande, sammansatt och objekt för förstörelse, hur kan man säga om det: "Må det inte komma till upplösning?" Gudarna, vänner, är sårade.

- Men Vördade, vilka gudar känner Vördade Anuruddha?

- Det finns gudar, min vän Ananda, i rymden och på jorden, som är världsligt sinnade, med ovårdat hår gråter de, med upplyfta armar gråter de; de kastar sig på marken, rullar från sida till sida, klagande: "Alltför snart har Den Välsignade nått sin Parinibbana! Alltför snart har Den Lycklige nått sin Parinibbana. Alltför snart har Världens Öga försvunnit ur sikte!" Men de gudar som är befriade från lidelse, medvetna och förstående, begrundar på detta sätt: "Obeständiga är alla sammansatta ting. Hur skulle det kunna vara på annat vis?"

19. Nu tillbringade Vördade Anuruddha och Vördade Ananda resten av natten med att tala om Dhamma. Då talade Vördade Anuruddha till Vördade Ananda och sade:

- Gå nu, min vän Ananda, till Kusinara och meddela mallasfolket: "Den Välsignade, vassethafolk, har gått bort. Gör nu som det tycks passa er".

- Så må det bli, Vördade. Och Vördade Ananda förberedde sig på förmiddagen och gick sedan han tagit sin skål och munkdräkt, tillsammans med en vän till Kusinara.

20. Vid denna tid hade mallafolket i Kusinara samlats i rådssalen för en viktig fråga. Och Vördade Ananda närmade sig dem och meddelade:

- Den Välsignade, vassethafolk, har gått bort. Gör nu som det tycks passa er.

Och när de hörde Vördade Ananda tala dessa ord blev mallafolket med sina söner, sina hustrur och sina sonhustrur mycket sorgsna, sorgsna ur hjärtat och drabbade. Och några, med ovårdat hår grät, med upplyfta armar grät de; de kastade sig på marken, rullade från sida till sida, klagande: "Alltför snart har Den Välsignade nått sin Parinibbana! Alltför snart har Den Lycklige nått sin Parinibbana. Alltför snart har Världens Öga försvunnit ur sikte!"

Vördnad för kvarlevorna

21. Sedan gav mallafolket i Kusinara befallning till sina män och sade:

- Samla nu ihop alla parfymers, blomsterkransar och musiker, även alla som är i Kusinara. Och mallafolket gick med parfymers, blomsterkransar och musiker och med femhundra dräkter till Saladungen, mallafolkets fritidspark, och närmade sig Den Välsignades kropp. Och när de hade närmat sig, betygade de sin vördnad för Den Välsignades kropp med dans, sång, musik, blomsterkransar och parfymers, och när de rest tronhimlar och tält, tillbringade de dagen med att visa respekt, ära och vördnad för Den Välsignades kropp. Och då kom tanken till dem: "Nu har dagen förflutit alltför långt för att vi ska bränna Den Välsignades kropp. I morgon skall vi göra det".

Och på andra dagen, och på den tredje, fjärde, femte och sjätte dagen betygade de sin vördnad för Den Välsignades kropp med dans, sång, musik, blomsterkransar och parfymers, och när de rest tronhimlar och tält, tillbringade de dagen med att visa respekt, ära och vördnad för Den Välsignades kropp.

Men på den sjunde dagen kom tanken till dem: "Vi har betygat vördnad för Den Välsignades kropp med dans, sång, musik, blomsterkransar och parfymer, och rest tronhimlar och tält, och har visat respekt, ära och vördnad, låt oss nu bära Den Välsignades kropp söderut till den södra delen av staden och bortom den och låt oss bränna Den Välsignades kropp söder om staden".

Och åtta av mallafolket från de förnämsta familjerna, badade från toppen av sina huvuden och tog på sig nya kläder med tanken: "Vi skall lyfta upp Den Välsignades kropp, och försökte att göra så, men de kunde inte.

22. Sedan talade mallafolket till Vördade Anuruddha och sade:

- Vad beror det på, Vördade Anuruddha, vad är orsaken till att åtta av mallafolket från de förnämsta familjerna, badade från toppen av sina huvuden och som tog på sig nya kläder med tanken: "Vi skall lyfta upp Den Välsignades kropp, och försöker att göra så, men de kan inte?

- Ni vasethafolk har en avsikt, gudarna har en annan.

- Vilken är då, Vördade, gudarnas avsikt?

- Er avsikt, vasethafolk är denna: "Vi har betygat vördnad för Den Välsignades kropp med dans, sång, musik, blomsterkransar och parfymer, och rest tronhimlar och tält, och har visat respekt, ära och vördnad, låt oss nu bära Den Välsignades kropp söderut till den södra delen av staden och bortom den och låt oss bränna Den Välsignades kropp söder om staden". Men gudarnas avsikt, vasethafolk är denna: "Vi har betygat vördnad för Den Välsignades kropp med himmelsk dans, sång, musik, blomsterkransar och parfymer, och rest tronhimlar och tält, och har visat respekt, ära och vördnad, låt oss nu bära Den Välsignades kropp norrut till den norra delen av staden och bortom den och låt oss bränna Den Välsignades kropp norr om staden". Och när vi burit den genom den norra gatan, låt oss gå genom centrum av staden och sedan österut till den östra och när vi passerat genom den östra gatan, låt oss ta bära den till mallafolkets cetiya (*relikskrin*) och makuta-bandana (sal för *relikskrin*) och låt oss bränna Den Välsignades kropp där.

- Som gudarna vill, Vördade, låt det bli.

23. Därpå blev hela Kusinara, även sophögarna och skräphögarna täckt upp till knähöjd av mandarava- blommor. (*Kommentar: en himmelsk blomma som bara visar sig på jorden vid speciella händelser*) Och vördnad visades för Den Välsignades kropp både av gudarna och mallafolket. Med dans, sång, musik, blomsterkransar och parfymer, både gudomliga och mänskliga, visades respekt, ära och vördnad. Och de bar Den Välsignades kropp norrut till den norra delen av staden och sedan när de burit den genom den norra gatan gick de genom centrum av staden och sedan österut till den östra och när de passerat genom den östra gatan, bar de Den Välsignades kropp till mallafolkets cetiya (*relikskrin*) och makuta-bandana (sal för *relikskrin*) och lade ner den.

24. Då talade mallafolket i Kusinara till Vördade Ananda och sade:

- Hur Vördade Ananda, skall vi göra, för att respektera Tathagathas kropp?

- På samma sätt, vasethafolk, som för en världslig härskares kropp.

- Men hur, Vördade Ananda respekterar de en världslig härskares kropp?

- En världslig härskares kropp, vasethafolk, sveps först med nytt linne och sedan med kardad bomull och så görs det med upp till femhundra lager av linne och femhundra av bomull. När det gjorts placeras den världslige härskarens kropp i en tom oljetunna av järn som är innesluten i en annan järntunna, ett likbål byggs av alla slags väldoftande trä och så bränns den världslige härskarens kropp och vid en vägkorsning reses en stupa för den världslige härskaren. Så görs det, vasethafolk, med en världslig härskares kropp.

Och också, vasethafolk, så som med den världslige härskarens kropp, skall det göras med Tathagathas kropp, och vid en korsväg skall också en stupa resas för Tathagatha. Och vem som än tar med till denna plats, blomsterkransar eller rökelse eller sandelmassa eller visar vördnad och vars sinne blir lugnt där – skall det bli till hans eller hennes välbefinnande och lycka för en lång tid.

25. Sedan gav mallafolket befallning till sina män och sade:

- Samla nu ihop all kardad bomull från mallafolket.

Och mallafolket i Kusinara svepte Den Välsignades kropp med nytt linne och sedan med kardad bomull och så gjordes det med upp till femhundra lager av linne och femhundra av bomull. När det gjorts placerades Den Välsignades kropp i en tom oljetunna av järn som var innesluten i en annan järntunna, ett likbål byggs av alla slags väldoftande trä och på det lade de Den Välsignades kropp.

26. Nu var vid denna tid Vördade Kassapa på resa från Pava till Kusinara tillsammans med ett stort sällskap av femhundra munkar. Och på väg gick Vördade Kassapa åt sidan från vägen och satte sig ner vid foten av ett träd.

Och en viss Ajivaka kom förbi och han hade tagit en mandara-blomma från Kusinara. Och Vördade Kassapa såg Ajivaka komma på avstånd och när han kom närmare talade han till honom och sade:

- Vet du, min vän, något om vår Mästare?

- Ja, min vän, Jag vet. Det är nu sju dagar sedan asketen Gotama gick bort. Därifrån har jag tagit denna mandara-blomma.

27. Därpå lyfte några munkar, ännu inte fria från begär, upp sina armar och grät och några kastade sig på marken, rullade från sida till sida, klagande: "Alltför snart, nådde Den Välsignade Parinibbana! Alltför snart har Den Lycklige nått Parinibbana. Alltför snart har Världens Öga försvunnit ur sikte!".

28. Nu vid denna tid satt en Subhadda, som hade avstått först på äldre dagar, bland församlingen. Och han vände sig till munkarna och sade:

- Nog, vänner! Sörj inte, klaga inte! Nu har vi lyckligt och väl blivit av med denne store asket. Alltför länge, vänner, har vi blivit undertryckta när han sade: "Detta passar er, detta passar er inte". Nu kan vi göra som vi vill, och det vi inte vill, det skall vi inte göra.

Men Vördade Kassapa vände sig till munkarna och sade:

- Nog, vänner! Sörj inte, klaga inte! För har inte Den Välsignade förklarat att allt som är kärt och älskat skall bli förändring, fränskiljande och avskiljande? Om det som är fött, kommit till varande, sammansatt och objekt för förstörelse, hur kan man säga om det: "Må det inte komma till upplösning?".

29. Nu vid denna tid badade fyra av mallafolket från de förnämsta familjerna, från toppen av sina huvuden och tog på sig nya kläder med tanken: "Vi vill tända Den Välsignades bål", försökte att göra det men de kunde inte. Sedan talade mallafolket till Vördade Anuruddha och sade:

- Vad beror det på, Vördade Anuruddha, vad är orsaken till att åtta av mallafolket från de förnämsta familjerna, badade från toppen av sina huvuden och som tog på sig nya kläder med tanken: "Vi vill tända Den Välsignades bål, försöker att göra det men kan inte?".

- Ni vasetthafolk har en avsikt, gudarna en annan.

- Vilken är då, Vördade, gudarnas avsikt?

- Gudarnas avsikt, vasetthafolk är denna: "Vördade Kassapa är på väg från Pava till Kusinara tillsammans med ett stort sällskap av femhundra munkar. Låt inte Den Välsignades bål tändas förrän Vördade Kassapa har visat vörndnad inför Den Välsignades fötter".

- Som gudarna vill, Vördade, låt det bli.

30. Och Vördade Kassapa närmade sig Den Välsignades bål vid mallafolkets cetiya och makuta-bandana i Kusinara. Och han lade tillrätta sin mantel på ena skuldran och med hopslagna händer lyfta i hälsning vandrade han tre gånger runt bålet med höger sida mot Den Välsignades kropp och han visade vörndnad vid Den Välsignades bål. Och så gjorde även de femhundra munkarna.

Och när Vördade Kassapa och de femhundra munkarna visat vörndnad, slog Den Välsignades bål ut i flammor av sig själv.

31. Och det skedde att när Den Välsignades kropp hade brunnit, syntes ingen aska eller partiklar av det som hade varit hud, vävnad, kött, muskler och vätska, endast benen fanns kvar. Precis som när ghee eller olja bränns inte lämnar partiklar eller aska efter sig, så syntes när Den Välsignades kropp bränts, ingen aska eller partiklar av det som hade

varit hud, vävnad, kött, muskler och vätska, endast benen fanns kvar. Och av de femhundra lannesvepningarna hade endast två brunnit, den innersta och den yttersta.

32. Och när Den Välsignades kropp hade brunnit öste vatten ner från himlen och släckte Den Välsignades bål och från sala-träden kom vatten fram och mallafolket från Kusinara tog med sig vatten som doftade av många slags parfymer och de släckte också Den Välsignades bål.

Och mallafolket från Kusinara lade Den Välsignades reliket i sin rådssal och omgav dem med ett gallerverka av spjut och omslöt och omgärdade dem med bugningar. Och under sju dagar visade de vördnad för Den Välsignades reliket med dans, sång, musik, blomsterkransar och parfymer, visade respekt, ära och vördnad för Den Välsignades reliket.

Relikernas delande

33. Sedan fick Magadhas kung Ajatasutta, son till drottning Videhi, veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara. Och han sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade: " Den Välsignade kom från krigarkasten och det gör också jag. Jag är värdig att ta emot en del av Den Välsignades reliket. Jag vill resa en stupa över Den Välsignades reliket och hålla en högtid till deras hedrande".

34. Sedan fick licchavifolket i Vesali veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara. Och han sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade: " Den Välsignade kom från krigarkasten och det gör också vi. Vi är värdiga att ta emot en del av Den Välsignades reliket. Vi vill resa en stupa över Den Välsignades reliket och hålla en högtid till deras hedrande".

35. Sedan fick sakayafolket i Kapilavatthu veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara. Och de sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade " Den Välsignade kom från krigarkasten och det gör också vi. Vi är värdiga att ta emot en del av Den Välsignades reliket. Vi vill resa en stupa över Den Välsignades reliket och hålla en högtid till deras hedrande".

36. Sedan fick bulifolket i Allakappa veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara. Och de sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade: " Den Välsignade kom från krigarkasten och det gör också vi. Vi är värdiga att ta emot en del av Den Välsignades reliket. Vi vill resa en stupa över Den Välsignades reliket och hålla en högtid till deras hedrande".

37. Sedan fick kolifolket i Ramagama veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara. Och de sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade: " Den Välsignade kom från krigarkasten och det gör också vi. Vi är värdiga att ta emot en del av Den Välsignades reliket. Vi vill resa en stupa över Den Välsignades reliket och hålla en högtid till deras hedrande".

38. Sedan fick brahma Vethadipa veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara. Och han sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade " Den Välsignade kom från krigarkasten och jag är en brahman. Jag är värdig att ta emot en del av Den Välsignades reliket. Jag vill resa en stupa över Den Välsignades reliket och hålla en högtid till deras hedrande".

39. Sedan fick mallafolket i Pava veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara. Och de sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade: " Den Välsignade kom från krigarkasten och det gör också vi. Vi är värdiga att ta emot en bit av Den Välsignades reliket. Vi vill resa en stupa över Den Välsignades reliket och hålla en högtid till deras hedrande".

40. Men när de hörde dessa ord vände sig mallafolket i Kusinara till församlingen och sade:

- Den Välsignade har dött i vår stad. Vi skall inte skiljas från någon del av Den Välsignades reliket.

Då talade brahma Dona till församlingen och sade:

Ett ord från mig jag ber er, herrar, att höra!
Vår Buddha lärde oss att alltid avstå;
Otillbörligt skulle det vara, tvist skulle uppstå
Och krig och blodsutgjutelse över vårdnaden
Av rester rester från honom, den bästa av människor!
Låt oss alla, herrar. i vänskap samtycka
Till att dela åtta delar – så att vida omkring
Stupor må resas och när de ser dem, må människorna finna
Tillit till Den Fullt Upplyste!

- Så må det bli brahman! Dela själv relikerna i åtta lika delar.

Och brahma Dona sade till församlingen:

- Så må det bli, mina herrar,

Och han delade i precis åtta lika delar Den Välsignades relikerna och när han gjort så,
vände han sig till församlingen och sade:

- Ge denna gravurna till mig. Över denna gravurna vill jag resa en stupa och till dess
hedrande vill jag hålla en högtid.

Och gravurnan gavs till brahma Dona.

41. Sedan fick moriyafolket i Āpṣhalivana veta att Den Välsignade hade dött i Kusinara.
Och de sände ett budskap till mallafolket i Kusinara och sade " Den Välsignade kom från
krigarkasten och det gör också vi. Vi är värdiga att ta emot en bit av Den Välsignades
relikerna. Vi vill resa en stupa över Den Välsignades relikerna och hålla en högtid till deras
hedrande".

- Det finns inga fler delar av Den Välsignades relikerna, Den Välsignades relikerna har delats.
Men tag här från askan.

Och de tog där från askan.

42. Och Magadhas kung Ajatasutta, son till drottning Videhi, reste en stupa över Den
Välsignades relikerna i Rajagaha och höll en högtid till deras hedrande. Licchavifolket i
Vesali reste en stupa över Den Välsignades relikerna i Vesali och höll en högtid till deras
hedrande. Sakyafolket i Kapilavatthu reste en stupa över Den Välsignades relikerna i
Kapilavatthu och höll en högtid till deras hedrande. Bulifolket i Allakappa reste en stupa
över Den Välsignades relikerna i Allakappa och höll en högtid till deras hedrande. Kolifolket
i Ramagama reste en stupa över Den Välsignades relikerna i Ramagama och höll en högtid
till deras hedrande. Brahma Vethadipa reste en stupa över Den Välsignades relikerna i Pava
och höll en högtid till deras hedrande. Mallafolket i Kusinara reste en stupa över Den
Välsignades relikerna i Kusinara och höll en högtid till deras hedrande. Brahma Dona reste
en stupa över gravurnan och höll en högtid till dess hedrande.

Så gick det till att där fanns åtta stupas för relikerna, en nionde för gravurnan och en
tionde för askan.

Och detta hände alltså fordom

43 Åtta delar det fanns av relikerna från honom
Den Allseende, den störste av människor.
Sju hedras i Jambudipa, och en
i Ramagama av kungarna av Nagasläktet.
En tand hedras i Tavatimsahimlen.
En i Kalingavärlden och en av Nagakungarna
Genom deras lyskraft är denna givmilda jord
Med dess mest utsökta gåvor försedd
Ty sålunda hedras bäst Den Allseendes relik
Av dessa som är värda heder – av gudar och nagas
Och ädla människor, ja mänsklighetens högsta
Visar vördnad med hopslagna händer! Ty svårt det är
Genom hundratals av år att möta en Fullt Upplyst.

(Svensk översättning Kerstin Jönhagen. Från engelsk översättning från pali av Sister Vajira/Francis Story, (Thanissaro Bhikkhu del 5-6) från www.accesstoinsight.org)